

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

Copyright © 2008 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທີຈົດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Director, Missions, Evangelism, and Ministry Team: Wayne Shuffield
Director, Bible Study/Discipleship Center: Dennis Parrott

Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 4, 5, 6, 7
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 4, 5, 6, 7
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 8, 9, 10, 11
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 8, 9, 10, 11
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 12, 13, 14, 15
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 12, 13, 14, 15
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM

Joe Haag, Associate Director, Christian Life Commission, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Facilitators Coordinator and Manager, Curriculum Development Office

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 1
ລົງມືທຳໃນການຊ່ວຍເຫລືອເດັກນ້ອຍ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ອີບພະຍົບ 1:15-2:10

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ອີບພະຍົບ 1:1-2:10

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຜູ້ຍິງມີຄວາມກ້າຫານຫລາຍ ໃນການທ້າທາຍແລະຕໍ່ສູ້ຄວາມໂຫດຮ້າຍຂອງຟາຣາໂອເພື່ອ ຊ່ວຍເດັກນ້ອຍ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານຈະເຮັດຫຍັງແດ່, ເພື່ອຈະຊ່ວຍເດັກນ້ອຍ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຢາກໃຫ້ເຫັນຊ່ອງທາງວ່າຜູ້ຍິງຊ່ວຍເດັກນ້ອຍ (ໂມເຊ) ຢ່າງໃດ? ໃນເວລາເກີດຂອງໂມເຊ.

ແຜນສຳລັບການສົດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ: (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຢາຍເຈ້ຍສຳລັບບັນທຶກແລະສໍ້ຄຳໃຫ້ທຸກໆຄົນ. ແລ້ວໃຫ້ຂຽນລົງໃນກະດາດນັ້ນວ່າ ຜູ້ຍິງແມ່ນຜູ້ໃດທີ່ເຮົາມີຄວາມຊົງຈໍາຫລາຍທີ່ສຸດໃນຊີວິດ. (ແມ່, ແມ່ເຖົ້າ, ແມ່ຕູ້, ແມ່ລ້ຽງ...) ໃຫ້ໂອກາດ 2-3 ນາທີ, ແລ້ວກໍໃຫ້ແຕ່ລະຄົນແບ່ງປັນ.
2. ຄຽຈະບອກວ່າ: ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ຊີວິດມະນຸດພວກເຮົາເຂົ້າໃນການທຳງານຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າຊົງຕ້ອງການຊີວິດຂອງພວກເຮົາເພື່ອຈະປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງຜູ້ອື່ນ. ໃນການສຶກສານີ້ພວກເຮົາຈະເຫັນໃນພຣະຄຳພີເດີມຊຶ່ງມີຫລາຍຕອນດ້ວຍກັນ.
3. ຕໍ່ໄປ: ເມື່ອພວກເຮົາຫາກສຶກສາແລ້ວຈະເຫັນໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງທຳງານໃນຊີວິດຂອງຫລາຍຄົນຫລືໃນສ່ວນຕົວກໍມີ. ບົດຮຽນນີ້, ພວກຜູ້ຍິງທັງຫລາຍ, ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ໃຫ້ເປັນຕົວປະກອບເພື່ອຊ່ວຍຊີວິດຂອງໂມເຊ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ: (ໃຊ້ເວລາ 30)

1. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 3:4-8 ຄຽຈະອະທິບາຍເລື່ອງ “ເຫັນ” ຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະອະທິບາຍເຖິງ ການຈະເກີດຂຶ້ນນັ້ນຈະເປັນຢ່າງໃດໂດຍອີງໃສ່ເຈ້ຍບົດຮຽນ.
2. ໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 3:9-15 ໂດຍສະເພາະແລ້ວໃຫ້ໃຊ້ຄົນອື່ນ. ພຣະເຢຊູໃຊ້ພຣະຄັມພິເດີມ ມາອ້າງອີງ, ຢ່າງນ້ອຍນິໂກເດມກໍຕ້ອງຮູ້ຈັກ. (ຈົດເຊັນບັນຊີ 21:4-9)
3. ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຢຮັນ 3:16 ຖາມ: ພຣະຄັມພິຕອນນີ້ ໃຊ້ອະທິບາຍເພື່ອຈະນຳຄົນມາຫາພຣະເຈົ້າ.

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ: (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

4. ຂຽນລົງໃນກະດານ ຫົວຂໍ້ຂອງບົດຮຽນ:
 - ກ. ຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງຂ້າ ອົບພະຍົບ 1:15-22
 - ຂ. ແຜນການຊ່ວຍເຫລືອ ອົບພະຍົບ 2:1-4.
 - ຄ. ການຈະເຣີນເຕີບໃຫຍ່ຂອງໂມເຊ ອົບພະຍົບ 2:5-10
5. ຄຽອາດຈະໃຊ້ເລື່ອງພິເສດມາເລົ່າໃຫ້ນັກຮຽນຟັງຖ້າມີການເກີດແບບພິເສດໆ. ແລ້ວກໍໃຫ້ທັນເຂົ້າມາຫາບົດຮຽນ ໃນການເກີດຂອງໂມເຊ. ອ່ານ ອົບພະຍົບ 1:15-16 ຖາມ: ແມ່ຂອງໂມເຊກໍເປັນເໝືອນແມ່ຂອງພວກເຮົາທຸກໆຄົນ. ຖ້າມີຄຳສັ່ງຢ່າງນັ້ນ ພວກເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດ? ໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນຕອບ.
6. ອ່ານອົບພະຍົບ 1:17-21 ຖາມຄຳຖາມທີ່ນຶ່ງໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ ຫລັງຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ອ່ານ ຂໍ້ທີ 22. ຄຽຈະອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມອີກກໍໄດ້.
7. ແຜນການຊ່ວຍເຫລືອ ອ່ານ ອົບພະຍົບ 2:1-4. ແມ່ຂອງໂມເຊຂັດຄຳສັ່ງຂອງກະສັດ ແລະພວກນາງຜະດຸງຄັນກໍເໝືອນກັນໄດ້ຮ່ວມມືກັນຊ່ວຍເຫລືອເດັກນ້ອຍໄວ້. ບາງຄັ້ງຄາວພວກເຮົາໄດ້ເຮັດເໝືອນກັນ ເພື່ອແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າຊົງທຳງານໃນແຕ່ລະສະພາບການ. ອ່ານອົບພະຍົບ 2:5-10 ແລ້ວຈະໄດ້ເຫັນວ່າການລ້ຽງດູເປັນຢ່າງໃດ.

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ: (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ):

8. ໃຫ້ທຸກຄົນທວນຄືນບົດຮຽນແບບງຽບໆ ແລ້ວຄຽຈະຖາມວ່າຍິ່ງທັງທ້າຄົນໃນພຣະຄັມພິນີແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ທີ່ຄວນສັຣເສີນກວ່າໝູ່? ໃຫ້ເຫດຜົນ.
9. ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາມີໂຄງການຊ່ວຍເດັກນ້ອຍບໍ່? ເປັນຫຍັງ?

10. ນຳພານັກຮຽນອ້ອນວອນອະທິຖານ ເພື່ອເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຮົາແລະໃນທົ່ວໂລກ. ຕຽມຕົວທີ່ຈະ
ເຂົ້ານະມັສການ ພຣະເຈົ້າ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 2

ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈມະນຸດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ອີບພະຍົບ 32:7-14; 30-34

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ອີບພະຍົບ ບົດທີ 32

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂມເຊເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າເພື່ອການດີຂອງປະຊາຊົນ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາ
ຈະບໍ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບກຳຕາມ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ເຮົາຈະປະຕິບັດຢ່າງໃດກັບຄົນທີ່ບໍ່ສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດເລີຍ.

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ອະທິບາຍວ່າ ໂມເຊເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າກໍແມ່ນເພື່ອປະຊາຊົນທັງ
ຫລາຍ ແລະກະທຳໃຫ້ເຫັນວ່າການກະທຳທຸກຢ່າງແມ່ນເພື່ອປະຊາຊົນ.

ແຜນສຳລັບການສິດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ: (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

11. ທ່ານເຄີຍເດີນທາງໄກບໍ່? ໄກທີ່ສຸດແມ່ນໄປຮອດໃສ? ຫລືວ່າມາແຕ່ໃສ? ໃຫ້ນັກຮຽນຕອບ ຖ້າ
ທ່ານຫາກເດີນຜ່ານທະເລຊາຍພວກທ່ານຄິດວ່າຈະເປັນສີ່ສິບປີເໝືອນຄົນອິສຣາເອນບໍ່? ເຊິນໃຫ້
ນັກຮຽນຕອບ.

12. ຄູຈະກ່າວວ່າ ຄົນອິສຣາເອນອາດຈະຄູໂມ້ກໍໄດ້ວ່າພວກເຂົາເຄີຍເດີນທາງເຖິງສີ່ສິບປີໄດ້. ຢ່າງ
ໃດກໍຕາມພວກເຮົາທັນມາຫາບົດຮຽນຂອງພວກເຮົາ. ຫລາຍປີຜ່ານມາແລ້ວໂມເຊໄດ້ນຳພາຄົນ
ອິສຣາເອນເດີນທາງຜ່ານປ່າກັນດານ ເພື່ອມຸ້ງໄປຫາແຜ່ນດິນຊົງສັນຍາ. ໃນບົດຮຽນນີ້ພວກເຮົາຈະ
ມາຮຽນຮູ້ເຮືອງນິດສັຍຂອງຄົນຫລືວ່າຮຽນທີ່ຈະຮູ້ຈັກຄົນດ້ວຍກັນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ: (ໃຊ້ເວລາ 30)

13. ຂຽນຫົວຂໍ້ບັດຮຽນລົງໃນກະດານ:

ກ. ຜູ້ຊົນທີ່ຂາດໂມເຊ (ອີບພະຍົບ 32:1-6)

ຂ. ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບໂມເຊ (ອີບພະຍົບ 32:7-14)

ຄ. ໂມເຊຢູ່ກັບປະຊາຊົນ (ອີບພະຍົບ 32:15-30)

ງ. ໂມເຊຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ (ອີບພະຍົບ 32:31-34)

14. ໃຫ້ຄຣູເວົ້າຄືນບົດຮຽນທີ່ນຶ່ງສັບຫຍ້າງ. ແລ້ວກໍໃຫ້ເຂົ້າຫາຂໍ້ທີ່ນຶ່ງຂອງບົດຮຽນທີ່ສອງເລີຍໂລດ. ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍຄືນອິສຣາເອນໃຫ້ອອກມາຈາກປະເທດອີຢິບ, ແລະກໍໄດ້ມາເຖິງທີ່ພູເຂົາຊີນາຍ. ໂມເຊຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາດິນເກີນໄປ ປະຊາຊົນລໍຖ້າຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ອີກແລ້ວ. ທຸກຄົນເລີ່ມສົງສັຍວ່າຄົງຈະມີອັນໃດເກີດແກ່ໂມເຊເສັຍແລ້ວ. ອ່ານໃນພຣະທັມ ອິບພະຍົບ 32:1. ຊັກຊວນໃຫ້ນັກຮຽນພາກັນຄິດວ່າການເດີນທາງຜ່ານມາແມ່ນບໍ່ມີແຜນທີ່ ແຕ່ກໍມີໂມເຊນຳພາ. ບັດນີ້ຜູ້ນຳພວກເຮົາບໍ່ມີອີກແລ້ວ. ພວກເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດ?

ອ່ານຂໍ້ 2-6 ແລະກໍໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ບົດທີ 20:3-4. ແລ້ວຄຣູຈະຖາມວ່າ ເປັນຫຍັງຄືນອິສຣາເອນຈຶ່ງວາງທ່າວ່າຢາກໄດ້ງົວທອງຄຳມາເປັນພຣະເຈົ້າ? ພຣະເຈົ້າຜູ້ປົກປັກຮັກສາເຮົາຈະຄິດຢ່າງໃດ? ພຣະອົງຜູ້ຊົງນຳພວກເຂົາອອກມາຈາກປະເທດອີຢິບຈະຄິດຢ່າງໃດ? ແລະຖ້າທ່ານເປັນຜູ້ນຳພວກເຂົາອອກມາແລ້ວ ທ່ານຈະຄິດຢ່າງໃດ? ເມື່ອພຣະເຈົ້າເຫັນພວກເຂົາສລອງງົວທອງຄຳ ພຣະເຈົ້າຈະຄິດຢ່າງໃດ? ຍັງມີຄືນກະທຳຢ່າງນີ້ຢູ່ບໍ່ໃນທຸກວັນນີ້? ໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນຕອບແລະໃຫ້ຄຳຄິດເຫັນ ແລະເຮົາກໍຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ຕົວເຂົາໄປນຳດ້ວຍ.

15. ອິບພະຍົບ 32:7-10 ພຣະເຈົ້າມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງໃດຕໍ່ພວກເຂົາ. ຕໍ່ການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າທ່ານຄິດຢ່າງໃດ? ເປັນຫຍັງ?

16. ອ່ານ 32:11-14 ຖາມ: ເປັນຫຍັງຈຶ່ງໄປຮອງຮັບຕາງພວກເຂົາ? ໃຫ້ນັກຮຽນຕອບ.

17. ຈຸດທີສາມ 32:15-29 ໃຫ້ຄຣູສລຸບຫຍ້າ ແລະໃຫ້ອີງໃສ່ເຈ້ຍບົດຮຽນ.

18. ຂໍ້ທີ 30- 34 ເມື່ອຕົ້ນເຊົ້າມາໂມເຊເວົ້າກັບປະຊາຊົນ ເຮົາຈະຂຶ້ນໄປຂໍອະພິຍບາບເພື່ອທ່ານກ່ອນ. ເປັນຫຍັງໂມເຊຈຶ່ງເຮັດດັ່ງນັ້ນ?

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ: (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

19. ເມື່ອໂມເຊເຮັດຢ່າງນັ້ນກັບປະຊາຊົນ, ສິ່ງໃດໄດ້ສອນທ່ານໃຫ້ເຫັນຫຍັງແດ່? ຖ້າທ່ານເປັນຜູ້ນຳທ່ານຈະເຮັດຢ່າງໃດ?

10 ຍັງມີຫລາຍວິທີ ທີ່ເຮົາຄວນຈະກະທຳຕໍ່ຜູ້ອື່ນອີກ. ບາງຄັ້ງພວກເຮົາກໍອາດຈະກາຍເປັນຄົນຫລົງໃນປ່າກັນດານ ແລະຫ່າງເຫີນຈາກພຣະເຈົ້າ. ການເດີນທາງຂອງພວກເຮົາແມ່ນດີຫລາຍແລ້ວຖ້າພວກເຮົາຫາກມີຄືນທີ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າເຂັ້ມແຂງຕິດຕາມເຮົາໄປດ້ວຍ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 3
ຄຳເລັບ: ກຳທີ່ຈະສະແດງຄວາມເຊື່ອ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຈິດເຊັນບັນຊີ 13:25-14:10

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີ: ຈິດເຊັນບັນຊີ 13-14; ໂຢຊວຍ 14:1-15

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄຳເລັບຍືນຍັດຢູ່ໃນທາງຂອງພຣະເຈົ້າ ເຖິງແມ່ນວ່າສຽງສ່ວນຫລາຍຈະບໍ່
ເຫັນພ້ອມກໍຕາມ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນທ່ານຢ່າງໃດ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຍືນຍັດໃນຄວາມເຊື່ອ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງການສະແດງອອກຂອງຄຳເລັບ ໃນການຮັບຜິດ
ຊອບຂອງຄວາມເຊື່ອ.

ແຜນສຳລັບການສົດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ: (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

20. ມີໃຜບໍ່ທີ່ຕິດຕາມຂ່າວຢູ່ເປັນປະຈຳ ໃນທິວິ. ໃຫ້ຍົກມືຂຶ້ນ. ຖາມຜູ້ທີ່ຍົກມືຂຶ້ນ ວ່າຕິດຕາມຂ່າວອັນ
ໃດແດ່? ຄຳຕອບຈະມາແຕກຕ່າງກັນໄປ. ຖາມຕໍ່ໄປວ່າ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເບິ່ງຂ່າວນັ້ນ? ບາງຄົນກໍມັກ
ຢ່າງນຶ່ງ, ແລະບາງຄົນກໍມັກອີກຢ່າງນຶ່ງ. ບາງຄົນກໍຈະຕອບວ່າບໍ່ມີເວລາຈະເບິ່ງ. ບໍ່ເປັນຫຍັງ.
ອາດຈະມີຂ່າວດີ, ຂ່າວຮ້າຍ, ຂ່າວໂຄສະນາ, ຂ່າວການສຶກສາ.....

ນຳພາການສຶກສາພຣະຄຳພີ: (ໃຊ້ເວລາ 30)

21. ອະທິບາຍ: ບາງເວລາທຸກສິ່ງຢ່າງກໍເຫັນວ່າສະບາຍ ບໍ່ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນເລີຍ. ບາງຄັ້ງກໍສະບາຍເພາະ
ຊີວິດອີງໄປຕາມຜູ້ອື່ນ. ແຕ່ວ່າຊີວິດຂອງພວກເຮົາບາງຄັ້ງຄາວພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາປະ
ຕິບັດຕາມພຣະອົງແລະເຊື່ອຟັງພຣະອົງ ແຕ່ວ່າຊ້າພັດຂັດກັບຄອບຄົວແດ່, ເພື່ອນຜູງແດ່. ໃນວັນນີ້
ການສຶກສາພຣະຄຳພີຂອງພວກເຮົາ ແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມກ້າຫານແລະກ້າຫານທີ່ຈະເວົ້າຕາງໜ້າ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຈຳນວນນ້ອຍກໍຕາມ.

ເປີດພຣະຄຳພີໄປຫາ ຈິດເຊັນບັນຊີບົດທີ 13 ແລ້ວກໍໃຫ້ເບິ່ງໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້
ບົດຮຽນເປັນໄປຕາມລຳດັບ.

ຈຳໄວ້ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາຕໍ່ໂມເຊວ່າຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນການາອານເປັນບຳເນັດ . ເມື່ອມາເຖິງແລ້ວ
ພຣະເຈົ້າບອກແກ່ໂມເຊວ່າ ໃຫ້ເລືອກເອົາຄົນນຶ່ງຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ ເພື່ອຈະໄດ້ໄປສອດແນມສຳຮວດ
ເບິ່ງດິນແດນແຫ່ງນັ້ນ. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ຈິດເຊັນບັນຊີ 13:2; 17-21;25

22. ວັນນີ້ ພວກເຮົາຈະມາຟັງຄໍາລາຍງານຈາກສອດແນມທີ່ໄດ້ສົ່ງໄປ ສໍາຮວດເບິ່ງດິນແດນແຄ້ວນກາ
ນາອານ. ແບ່ງຫ້ອງອອກເປັນສອງກຸ່ມ ກຸ່ມທີໜຶ່ງເກັບກໍາຂ່າວຮ້າຍ ກຸ່ມທີສອງເກັບກໍາຂ່າວດີ. ແຕ່ລະ
ກຸ່ມໃຫ້ບັນທຶກເພື່ອຈະໄດ້ລາຍງານ. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ຈົດເຊັນບັນຊີ 13:26-33

23. ຂຽນລົງໃນກະດານ ສາມຫົວຂໍ້

(1) ຂ່າວດີ	(2) ຂ່າວຮ້າຍ	(3) ຜົນຕາມມາ
ພຶດຕິນິດໄສຫລາຍ	ໃຫຍ່, ແຂງແຮງ, ກໍາລັງ	_____
ອາຫານອຸດົມສົມບູນດີ	ກໍາແພງເມືອງໜາແໜ້ນ	_____
ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາຊະນະ	ພວກເຂົາຈະທໍາລາຍພວກເຮົາ	_____

24. ຜົນທີ່ຕາມມາພວກເຮົາຈະພົບໄດ້ທີ່ ຈົດເຊັນບັນຊີ 14:1-10 ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານດັງໆ ໃຫ້ຄົນນຶ່ງໄປຕື່ມ
ທີ່ວ່າງບ່ອນຜົນຕາມມາ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຈະສັນບສນູນທາງລົບ ພວກເຮົາຄວນຈະຫາທາງບວກ
ແລະຟັງຄໍາສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ທຸກວັນນີ້ຄົນສ່ວນຫລາຍກໍລິມຄໍາສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ: (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

25. ຖາມ ຈາກຄໍາຖາມໃນເຈ້ຍບົດຮຽນແລ້ວໃຫ້ຄຣູນໍາພາການສົນທະນາໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແມ່ນໃນ
ຄໍາຖາມ 2 ແລະ 3.

26. ທ່ານເຄີຍມີປະສົບການເໝືອນຄາເລັບບໍ່ ? ຖ້າມີ ຂໍໃຫ້ແບ່ງປັນໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຟັງດ້ວຍ.

27. ເຄີຍມີເວລາທີ່ທ່ານຈໍາເປັນຕ້ອງໃຊ້ຄວາມກ້າຫານເພື່ອພຣະເຈົ້າບໍ່? ຖ້າມີຂໍໃຫ້ແບ່ງປັນ

28. ຖ້າທ່ານເປັນຜູ້ໃຫຍ່ ແລະເປັນຜູ້ທີ່ເຂັ້ມແຂງແລ້ວທ່ານຕ້ອງຕຽມຕົວທຸກເວລາ ເພື່ອຍືນຍັດເພື່ອພຣະ
ເຈົ້າ.

29. ທ່ານຈະເປັນເໝືອນຄົນອິສຣາເອນບໍ່? ຕ້ອງໃຊ້ເວລາເດີນທາງເຖິງສີ່ສິບປີພຸ້ນບໍ່?

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 4

ຜູ້ຍິງ:ທ່ານຕໍ່ການບໍ່ເປັນທັມ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ຈິດເຊັນບັນຊີ 27:1-11

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ຈິດເຊັນບັນຊີ 27:1-11; 36:1-12

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ພວກຜູ້ຍິງໄດ້ທ້າຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະທຳນຽມບໍ່ເປັນທັມທີ່ທ້າມບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຍິງຮັບດິນເປັນມໍຣະດົກ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນເປັນຫ່ວງຕໍ່ການລ້ຽງກຽດຜົວພັນບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ພວກຜູ້ຍິງໄດ້ທ້າຕໍ່ກົດໝາຍແລະທຳນຽມບໍ່ເປັນທັມທີ່ທ້າມບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຍິງຮັບດິນເປັນມໍຣະດົກ ແລະພຣະຄຳພີຮ້ອງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າທ້າຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະທຳນຽມທີ່ບໍ່ເປັນທັມ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມສ້າງຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ບົ່ມຈິດເຊັນບັນຊີ 27:1-11 ແລະ 36:1-12 ໄດ້ເວົ້າເຖິງສິດທິຂອງຜູ້ຍິງຕາມກົດໝາຍຂອງພວກອິສຣາເອນໃນການຮັບມໍຣະດົກ. ໃນຕອນນີ້ຜູ້ຊາຍບາງຄົນມີບັນຫາກັບຜູ້ຍິງເປັນເຈົ້າຂອງດິນ. ໂມເຊໄດ້ສອນປະຊາຊົນວ່າຜູ້ຍິງມີສິດຮັບດິນເປັນມໍຣະດົກໄດ້ ຍ້ອນມີຜູ້ຍິງບາງຄົນໄດ້ມີຄວາມກ້າຫານໄປຫາໂມເຊ ຕໍ່ວ່າເຮືອງຜູ້ຊາຍແລະທຳນຽມມີການລ້ຽງກຽດຜູ້ຍິງ.

ພວກອິສຣາເອນເຊື່ອວ່າການໄດ້ຮັບແຜນດິນພຣະສັນຍານັ້ນເປັນຄວາມສຸກບໍ່ແມ່ນຊີວິດຫລັງຈາກຕາຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ເປັນສິ່ງສຳຄັນຫລາຍສຳລັບຄອບຄົວມີລູກຊາຍໃນສະໄໝນັ້ນ, ບໍ່ແມ່ນລູກສາວ ເພື່ອຈະສືບເຊື້ອສາຍຕໍ່ໄປໃນອະນາຄົດ. ດິນມໍຣະດົກໄດ້ຖ່າຍທອດຈາກພໍ່ໄປຫາລູກຊາຍ. ສ່ວນລູກສາວໄດ້ອອກຈາກເຮືອນເວລາແຕ່ງງານໄປອາໄສຢູ່ກັບສາມີແລະຕັ້ງຖິ່ນຖານໃນທີ່ໃໝ່.

ບົ່ມຈິດເຊັນບັນຊີ 27 ແລະ 36 ໄດ້ເວົ້າເຖິງບັນຫາເວລາຜູ້ເປັນພໍ່ຕາຍໄປແລະຄອບຄົວນັ້ນບໍ່ມີລູກຊາຍຮັບມໍຣະດົກໂດຍສະເພາະແລ້ວແມ່ນເຮືອງດິນ. ຖ້າຄອບຄົວໃດບໍ່ມີລູກຊາຍ ດິນນັ້ນອາດມອບໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນຜູ້ບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກກໍໄດ້. ໃນເມື່ອມີແຕ່ລູກສາວ ພວກລູກສາວນັ້ນຈະເຮັດແນວໃດ? ມີລູກສາວກ້າ ຫານທ້າຄົນໄດ້ທ້າທາຍກັບທຳນຽມທີ່ບໍ່ເປັນທັມນັ້ນໂດຍເຂົ້າໄປຫາໂມເຊ.

ໝາຍເຫດ: ບົດຮຽນນີ້ອາດເປັນການຍາກສຳລັບສະມາຊິກໃນທ້ອງຊາງທ່ານ. ດັ່ງນັ້ນ, ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຮູ້ລ່ວງໜ້າເພື່ອພວກເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ອ່ານ, ສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າເພີ່ມ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ຖາມວ່າ: ເຮັດແນວໃດເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ລົງມື? ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວເຖິງບັນຫາແລະຂໍໃຫ້ທ່ານຕອບ. ຖ້າທ່ານຮູ້ຈັກຄຳຕອບກະຮຸນາຍົກມືຂຶ້ນ ເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າແມ່ນໃຜແດ່ຈະເອົາໃຈໃສ່.
ກ. ຖ້າທ່ານໄປຕລາດ ແລະຄົນໄລ່ເງິນທອນຜິດໃຫ້ທ່ານ. ຫລາຍເທົ່າໃດທ່ານຈິງຈະເວົ້າອັນນຶ່ງອັນໃດຂຶ້ນ: 5 ເຊັ່ນ? 10 ເຊັ່ນ? ໂດລານຶ່ງ? 5 ໂດລາ? 10 ໂດລາ? (ຖ້າບໍ່ມີໃຜຕອບ ຖາມຂຶ້ນວ່າຫລາຍເທົ່າໃດທ່ານຈິງຈະເວົ້າຂຶ້ນມາ?)
ຂ. ໃນການເລືອກຕັ້ງ, ເຮັດແນວໃດທ່ານຈິງຈະສະລະເວລາໄປລົງຄະແນນສຽງເລືອກຕັ້ງ?
ຄ. ເຮັດແນວໃດທ່ານຈະລົງມືໃນເມື່ອທ່ານເຫັນຄົນທຸກຍາກບໍ່ມີເຮືອນຢູ່ ພວກເຂົາຂຽນໃສ່ປ້າຍວ່າ “ຫົວເຂົ້າ ບໍ່ມີເຮືອນຢູ່” ທ່ານເຫັນຄົນຂັບຮົດຕີນແຕກ? ໃນຄຣິສຕະຈັກຕ້ອງການຜູ້ຮັບໃຊ້ໃນຫ້ອງຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ?
ງ. ເຮັດແນວໃດເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຊ່ອຍເງິນ ເວລາຍາມຄຣິສ໌ມັສມີຄົນສິ້ນກະດິງຕາມຮ້ານຄ້າຕ່າງໆ? ມີພວກຕໍາຣວດພວກດັບເພິງໂທຣະສັບມາຂໍເງິນຊ່ອຍ? ມີຄອບຄົວສູນເສັງທຸກຢ່າງເພາະນ້ຳຖ້ວມ ຫລືໄຟໄໝ້ເກີດຂຶ້ນ? ຫລືມີປະເທດຮັບພັຍວິບັດແຜ່ນດິນໄຫວ ຊູນາມີທຳລາຍທ່ານຈະເຮັດແນວໃດ?
2. ຖາມວ່າ: ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ທ່ານຕອບສນອງເພື່ອຊ່ອຍຄົນອື່ນຜູ້ມີຄວາມຕ້ອງການ? (ຮ້ອງຂໍໃຫ້ທຸກ ຄົນໃນຫ້ອງພະຍາຍາມຕອບ)
3. ໃຫ້ກ່າວວ່າບົດຮຽນວັນນີ້ແມ່ນເວົ້າເຖິງຫ້າເອື້ອຍນ້ອງຜູ້ປະສົບກັບທຳນຽມທີ່ບໍ່ເປັນທັມໃນເຮືອງແບ່ງດິນເປັນມໍຣະດົກຈາກພໍ່ໄປຫາລູກ. ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ວ່າພວກເຂົາກໍອາດໄດ້ຮັບຜົນເສັງຫາຍທີ່ສຸດ. ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ກ້າເວົ້າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະເວົ້າຂຶ້ນມາໃນບັນຫາເຮືອງນີ້.
4. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນອອກເປັນສອງກຸ່ມ. ບອກໃຫ້ກຸ່ມນຶ່ງສຶກສາພຣະຄັມພິຕອນນີ້ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາຢ່າງໃດ? ກຸ່ມທີສອງໃຫ້ສົນທະນາກັນວ່າພຣະຄັມພິຕອນນີ້ໄດ້ເວົ້າເຮືອງຫຍັງ ແລະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອມີຄວາມບໍ່ເປັນທັມ?
5. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານເຖິງການຄົ້ນຄວ້າສຶກສາຕໍ່ທຸກຄົນຟັງ.
6. ໃຫ້ສລຸບຜົນວ່າເຮືອງໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນອະດີດ ຖ້າມັນເກີດຂຶ້ນດຽວນີ້ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດ?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 5

ນຳພາໃນການຕິດຕາມພຣະເຈົ້າ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ໂຢຊຸວຍ 24:1-3, 13-27
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ໂຢຊຸວຍ 24
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ໂຢຊຸວຍໄດ້ນຳພາໃຫ້ຄົນອື່ນຕິດຕາມພຣະເຈົ້າໄປຢ່າງສັດຊື່.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ທ່ານຈະນຳພາໃຫ້ຄົນອື່ນຕິດຕາມພຣະເຈົ້າຢ່າງສັດຊື່ຢ່າງໃດ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອຖວາຍຕົວເອງຢ່າງເດັດຂາດໃນການຕິດຕາມພຣະເຈົ້າໄປ ແລະນຳພາໃຫ້ຄົນອື່ນເຮັດຄືກັນ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍິນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມສ້າງຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ໂຢຊຸວຍບົດ 24 ນີ້ເປັນຕອນສຳຄັນສຳລັບຊີວິດຂອງພວກອິສຣາເອນ. ຖ້າຢາກເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງນີ້ດີໃຫ້ອ່ານ ພຣະບັນຍັດທິສອງ 11:26-32; 27:1-26; ແລະໂຢຊຸວຍ 8:30-35 ເພາະບັ້ມທັງໝົດນີ້ໄດ້ກ່າວເຖິງປະຫວັດການເປັນມາເບື້ອງຫລັງ.

ໂຢຊຸວຍໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ປະຊາຊົງທັງໝົດມາປາກົດຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຢໂຣວາ YHWH (ເປັນໜັງສືສີ່ຕົວ ແມ່ນຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າ) ທີ່ເມືອງເຊເຄມ. ໂຢຊຸວຍໄດ້ເລົ່າເຖິງປະຫວັດສັ້ນໆໃຫ້ພວກອິສຣາເອນຟັງເພື່ອທ້າທາຍພວກເຂົາໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອອັນໝັ້ນຄົງໃນພຣະເຈົ້າ. ມີນັກປາດຫລາຍຄົນເຂົ້າໃຈວ່າການທີ່ໂຢຊຸວຍເຮັດເຊັ່ນນີ້ເປັນພິທີຕັ້ງຄຳສັນຍາໃໝ່ ລະຫວ່າງເຜົ່າຕ່າງໆຂອງພວກອິສຣາເອນກັບພຣະເຈົ້າເຢໂຣວາ YHWH ໃນສະໄໝຂອງຜູ້ປົກຄອງ. ຄຳສັນຍາໃໝ່ນີ້ ພວກຜູ້ນຳເຜົ່າຕ່າງໆໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ບ່ອນສັກສິດ ແລະກ່າວຄຳສັນຍາອີກວ່າພວກເຂົາຈະຕັ້ງໝັ້ນໃນການເຊື່ອຟັງ ພຣະເຢໂຣວາ YHWH ແລະຕໍ່ຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ແນ່ນອນວ່າພິທີຕັ້ງຄຳສັນຍາໃໝ່ນັ້ນໄດ້ໃຊ້ເວລານານເທົ່າໃດ.

ປະຫວັດສາດໃນບົດ 24 ນີ້ແມ່ນເວົ້າເຖິງຄຳທ້າທາຍຂອງໂຢຊຸວຍຕໍ່ພວກອິສຣາເອນ ແລະການຕອບສນອງຂອງພວກເຂົາວ່າພວກເຂົາຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຢໂຣວາຫລືຮັບໃຊ້ພຣະອື່ນໆ. ຄຳຖາມດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນຫົວໃຈຄຳສອນໃນບົດນີ້. ຄຳຕອບຈາກຄົນທັງຊາດໄດ້ບອກວ່າພວກເຂົາເປັນປະຊາກອນຂອງພຣະເຢໂຣວາ ແລະພຣະເຢໂຣວາ ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

ໜ້າທີ່ການແລະຄຳສອນຂອງໂຢຊຸວຍເປັນສິ່ງສຳຄັນເພື່ອຊັກຊວນປະຊາຊົນ. ແມ່ນແລ້ວວິທີການເວົ້າຢ່າງນັ້ນເພື່ອຊັກຊວນປະຊາຊົນຕິດຕາມພຣະເຈົ້າໄປດ້ວຍຄວາມສຸດໃຈ ແລະຜູກມັດເຂົາໄວ້. ໂຢຊຸວຍໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນສຳເລັດດີເພື່ອໃຫ້ຄົນມີຄວາມສັດຊື່ແລະຕິດຕາມພຣະເຈົ້າໄປ. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວໜ້າທີ່ດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນຂອງປະໂຫິດ, ແຕ່ການສອນຂອງໂຢຊຸວຍນັ້ນແມ່ນວຽກຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕ່ງຕ່າງກັນ

7. ຈັດຫາໃຫ້ມີເຈັ່ງຂຽນ ແລະສໍດຳ ບົກໃຫ້ສະມາຊິກ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຂຽນລາຍຊື່ປະມານ 10 ຄົນຜູ້ທີ່ເປັນຕົວຢ່າງດີໃນຊີວິດ. ຕົວຢ່າງ: ຄຣູ, ພໍ່ແມ່, ສິດຍາພິບານ, ລູກ ຫລືເພື່ອນຄົນອື່ນໆ. ຫລັງຈາກສອງສາມນາທີແລ້ວ ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນອ່ານລາຍຊື່ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂຽນລົງໄປນັ້ນ.
8. ຕັ້ງຄຳຖາມຂຶ້ນວ່າ ລາຍຊື່ທີ່ສະມາຊິກຂຽນລົງນັ້ນ ຖ້າຈະໃສ່ຊື່ຈະຮ້ອງວ່າແນວໃດ? ລໍໃຫ້ມີຄົນຕອບ ຄຳຕອບຂອງແຕ່ລະຄົນນັ້ນອາດແຕກຕ່າງກັນ.
9. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດອ່ານ ໂຢຊວຍ 24:1-4. ຖາມວ່າພຣະຄັມພິຕອນນີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງການເປັນຜູ້ນຳຂອງໂຢຊວຍຢ່າງໃດ? ປະຊາຊົນໄດ້ມອບຈິດໃຈຖວາຍຕົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?
10. ສລູບ ແລະອະທິບາຍໃນຂໍ້ 4-13 ຢ່າງສັ້ນໆ. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນອື່ນອ່ານຂໍ້ 14-15. ຖາມວ່າຈຸດປະສົງໃນຄຳເວົ້າຂອງໂຢຊວຍນັ້ນແມ່ນຫຍັງ?
11. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ ຂໍ້ 16-18. ໃຫ້ພາກັນສຶກສາຄຳເວົ້າ ແລະຄວາມໝາຍຂອງໂຢຊວຍ. ບອກວ່າໂຢຊວຍໄດ້ທ້າທາຍຕໍ່ພວກເຮົາໃນທຸກວັນນີ້ເຊັ່ນກັນແມ່ນບໍ່?
12. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ຂໍ້ 19-20. ຖາມວ່າເປັນຫຍັງໂຢຊວຍຈຶ່ງມີປະຕິການຢ່າງນັ້ນ?
13. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນອື່ນອ່ານ ຂໍ້ 21-27. ຖາມວ່າ ແມ່ນຫຍັງເປັນການທ້າທາຍຕໍ່ປະຊາຊົນໃຫ້ຕິດຕາມ ແລະເຊື່ອຟັງອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ຝຶກຫັດເປັນຜູ້ນຳເຂັ້ມແຂງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ພວກຜູ້ປົກຄອງ 4:1-16; 5:1-7

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ພວກຜູ້ປົກຄອງ 4-5

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເດໂບຣາ, ນາງເປັນຜູ້ທຳນວາຍຍິງ ແລະເປັນຜູ້ປົກຄອງ, ໄດ້ນຳຂ່າວເຣື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າໄປບອກ ບາຣາກ ນາງຝຶກຫັດການເປັນຜູ້ນຳທີ່ເຂັ້ມແຂງເພື່ອເອົາຊັບຊຸມຕໍ່ສັດຕູຂອງພວກອິສຣາເອນ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ຜູ້ຍິງຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:

ເພື່ອພິຈາລະນາເຖິງຄວາມໝາຍແລະໜ້າທີ່ຂອງເດໂບຣາຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ປົດປ່ອຍພວກອິສຣາເອນ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມສ້າງຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ເຣື່ອງ ເດໂບຣາ ມີສອງສະບັບ: ບົດການຂຽນທັມມະດາແລະອີກອັນນຶ່ງເປັນກາບກອນ. ບົດຂຽນທີ່ເປັນການຂຽນທັມມະດາເລີ້ມຈາກບົດ 4 ຄືເຕືອນເຖິງຄວາມຊົ່ວທີ່ນຳໄປເຖິງຄວາມປຣາຊັຍ. ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງຮັກພວກອິສຣາເອນ ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ມີຜູ້ນຳແກ່ງກຳເກີດມາ ຜູ້ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະເຢໂຮວາ (YHWH) ເພື່ອປົດປ່ອຍເອົາພວກອິສຣາເອນອອກຈາກການຂົ່ມເຫັງຂອງສັດຕູ.

ເດໂບຣາແມ່ນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກໄວ້ເພື່ອນຳເອົາພວກອິສຣາເອນອອກຈາກການເປັນທາດຂອງພວກສັດຕູ ຄືພວກການາອານ. ເປັນໜ້າສົນໃຈເພາະເຣື່ອງນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າເອງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກສັດຕູມາປົກຄອງພວກອິສຣາເອນຍ້ອນການບໍ່ເຊື່ອຟັງ. ນາງໃຊ້ສະຕິປັນຍາເພື່ອຊັກຊວນໃຫ້ນາຍພົນຂອງພວກອິສຣາເອນຄື ບາຣາກ ໃຫ້ຮ່ວມມືເພື່ອທຳສົງຄາມ. ສັດຕູໃນຕອນນີ້ແມ່ນກະສັດຊາວການາອານຜູ້ມີຊື່ວ່າ ຈາບິນ ແລະນາຍທະຫານໃຫຍ່ຊື່ວ່າ ຊີເຊຣາ. ເປັນໜ້າແປກປລາດ ຄືມີຍິງຄົນນຶ່ງຜູ້ມີກຳລັງ ແລະເປັນຄົນມັກຊ່ອຍຄືນາງ ຈາເອນ ຜູ້ສາມາດລົງມືຂ້ານາຍພົນທະຫານໃຫຍ່ຜູ້ມີຊື່ວ່າ ຊີເຊຣາ ໂດຍການເອົາໄມ້ຕອກຜ້າເຕັ້ນຕອກໃສ່ຂັບຈົນຊອດເຖິງດິນໃນເວລາທີ່ ຊີເຊຣານອນຫລັບສນິດ.

ການຂຽນເປັນກາບກອນ ແລະເປັນບົດເພງຂອງ ເດໂບຣາໃນ ບົດ 5 ແມ່ນເຣື່ອງເດັ່ນຂອງພວກອິສຣາເອນ. ບົດເພງນີ້ແມ່ນການຂຽນທີ່ດົນນານແລະເກົ່າແກ່ໃນພຣະຄຳພີເປັນພາສາເຮັບເຮີ. ກາບກອນນີ້ໄດ້ບັນລະຍາຍເຖິງການບໍ່ເປັນນຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນຖ້າມາກາງພວກອິສຣາເອນ. ມີແຕ່ເຜົ່າ ເອແຟນ, ເປັນຈາມິນ, ແລະມານາເຊັດ, ເຊບູລັນ, ແລະອີຊາຊາ ຕອບສນອງຂອງການຮຽກເອີ້ນໃຫ້ຮ່ວມມືຂອງນາງ ເດໂບຣາ. ເຜົ່າ ຕ່າງໆຂອງພວກອິສຣາເອນບໍ່ຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ພຣະເຢໂຮວາ YHWH. ແຕ່ແນວໃດກໍຕາມ ເດໂບຣາ ສາມາດຊ່ອຍກູ້ເອົາພວກອິສຣາເອນໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕ່ກຕ່າງກັນ

14. ຈັດຫາລາຍຊື່ເປັນອາຊີບຕ່າງໆເຊັ່ນ: ຄົນຂາຍເຄື່ອງ, ຄົນຄົວກິນ, ຄົນແປງຣິດ, ຄຽສອນ, ນັກບັນຊີ, ຊາວນາ, ນັກກິລາ, ຄົນລ້ຽງເດັກນ້ອຍ, ນັກເທດ, ທະຫານ, ນັກຂັບເຮືອບິນ, ນັກແຕ້ມ, ນັກດົນຕີ ແລະອື່ນໆຕາມທີ່ທ່ານຄິດໄດ້. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຂຽນໃສ່ວ່າ ຖ້າອາຊີບນັ້ນຜູ້ຊາຍເຮັດໄດ້ດີກວ່າໃຫ້ຂຽນ (ຊ) ຖ້າຜູ້ຍິງເຮັດໄດ້ດີກວ່າໃຫ້ຂຽນ (ຍ) ຖ້າເຮັດໄດ້ຄືກັນໃຫ້ຂຽນ (ທ) ຫລັງຈາກສອງສາມນາທີແລ້ວ ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະມາຊິກເອົາສິ່ງທີ່ຕົນໝາຍມາສົນທະນາກັນ.
15. ບອກວ່າການໄຕ້ວາທິເຖິງຄວາມສາມາດແລະທ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງນັ້ນໄດ້ມີມາແຕ່ດຶກດຳບັນ ແລະຍັງສືບຕໍ່ມາເຖິງທຸກວັນນີ້. ຄຳຖາມມີຢູ່ວ່າ ຜູ້ຍິງຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໃນຄຣິສຕະ ຈັກນັ້ນຍັງເປັນບັນຫາເວົ້າກັນສເມີບໍ່? ບົດຮຽນວັນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສານຳກັນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງຜູ້ຍິງຜູ້ເປັນຜູ້ນຳດີໃນພຣະຄັມພິເດີມ. ພວກເຮົາເຫັນວ່າເຖິງເຮົາຈະເປັນຊາຍ ເປັນຍິງ ຖ້າພວກເຮົາສັດຊື່ແລ້ວ ພຣະເຈົ້າກໍຈະໃຊ້ພວກເຮົາໄດ້ໃນອາຊີບອາຈັກຂອງພຣະອົງ.
16. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອ່ານ ຜູ້ປົກຄອງ 4:1-3. ບອກວ່າ ອີເຣີ ເປັນຜູ້ປົກຄອງ ຖາມສະມາຊິກວ່າມີຜູ້ໃດຮູ້ວ່າຜູ້ປົກຄອງແມ່ນຫຍັງ? ໃນພຣະຄັມພິເດີມ. ແລະຖາມວ່າ ອັນໃດເປັນສິ່ງຊົ່ວທີ່ພວກອິສຣາເອນພາກັນເຮັດ. ບອກໃຫ້ຄົນອື່ນອ່ານ ບົດ 2:11-19, ບອກວ່າ ຜູ້ປົກຄອງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະການຊົ່ວນັ້ນແມ່ນການຂາບໄຫວ້ພຣະອື່ນນອກຈາກພຣະເຈົ້າ Yahweh. ຖາມສະມາຊິກໃນຫ້ອງວ່າ ຖ້າຈະປຽບທຽບການນັບຖືພຣະອື່ນໃນທຸກວັນນີ້ໃສ່ກັບຫຍັງ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຖືວ່າເປັນການຫລິ້ນຊູ້.
17. ເຊີນໃຫ້ຄົນອື່ນອ່ານ 4:4-7. ບອກໃຫ້ຄົນຊອກຫາຄຳເວົ້າ ຫລື ໂຍກທີ່ເວົ້າເຖິງ ເດໂບຣາໃນສິ່ງທີ່ລາວເຮັດ. **ໝາຍເຫດ:** ບອກວ່າ ເດໂບຣາເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມຍິງ, ເປັນເມັງ, ເປັນຜູ້ນຳ, ແລະຍັງເປັນຜູ້ໃຫ້ຄວາມປົກສາ. ຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນແມ່ນພຣະຄັມພິເດີມກ່າວແມ່ນບໍ່ ? ບາງເທື່ອຜູ້ປະກາດພຣະທັມເວົ້າເຖິງອະນາຄົດວ່າອັນໃດຈະເກີດຂຶ້ນ, ແຕ່ສ່ວນຫລາຍແລ້ວມີຄວາມໝາຍວ່າເປັນຜູ້ເວົ້າເຮື່ອງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ. ສິ່ງເວົ້າຫລືກ່າວນັ້ນກາຍເປັນຈິງບໍ່? (4:6-7 ແລະ 4:14). ຄຳເວົ້າຂອງເດໂບຣາບອກເຖິງການໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?
18. ເອີ້ນໃຫ້ຄົນອື່ນອ່ານ 4:8-16. ເປັນຫຍັງ ບາຣາກໄດ້ຕອບໃນຂໍ້ 8? ບອກວ່າ ບາຣາກໄດ້ເກນເອົາທະຫານ 10,000 ໄປຕໍ່ສູ້ກັບ ຈາບິນມີທະຫານມ້າ 900 ຄົນ. ຖາມວ່າທະຫານທັງສອງຝ່າຍນີ້ແມ່ນໃຜຈະຊະນະ? ໃຫ້ອ່ານວ່າແມ່ນຫຍັງເກີດຂຶ້ນໃນບົດ 4:14-16.
19. ອ່ານ ບົດ 4:17-24. ການທຳນວາຍຂອງເດໂບຣາໃນຂໍ້ 9 ໄດ້ສຳເລັດຢ່າງໃດ?
20. ສູດທ້າຍທ້າທາຍໃຫ້ສະມາຊິກທຸກຄົນຊອກຫາຂອງພຣະຣາຊທານຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະເອົາມາປະກອບໃຊ້ເພື່ອເສີມສ້າງຄຣິສຕະຈັກ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 7

ສັດຊື່ຕໍ່ຜູ້ສູງສຸດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

1 ຊາມູເອນ 12:1-5, 13-15

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

1 ຊາມູເອນ 8:11-12

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ຊາມູເອນໄດ້ກ່າວວ່າເພິ່ນເປັນຄົນສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະເພິ່ນໄດ້ເຕືອນຄົນອື່ນໃຫ້ເຮັດເໝືອນກັນຢ່າງສຸດທົ່ວໃຈ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ໃນຊີວິດປະຈຳວັນແລ້ວທ່ານໄດ້ມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ໃຜບໍ່ໃນຊີວິດຂອງທ່ານ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:

ເພື່ອບອກເຖິງສິ່ງໃດຊຶ່ງເປັນຂໍ້ກະແຈ ທີ່ຊາມູເອນໄດ້ໃຊ້ໃຫ້ເພິ່ນມີຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດແລະທຸນໃຈຄົນອື່ນໃຫ້ເຮັດເໝືອນ ກັນ, ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຕັດສິນໃຈມອບຄວາມຈິງຮັກພັກດີນັ້ນໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າແຕ່ອີງດຽວ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມສ້າງຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ໃນສັມຍຂອງຊາມູເອນ ພວກອິສຣາເອນຍັງເປັນເຜົ່າໃຜເຜົ່າມັນມີຄວາມຮ່ວມມືກັນພໍສົມຄວນ. ໃນປັ້ມຜູ້ປົກຄອງໄດ້ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າປະຊາຊົນມັກພາກັນຫັນໜີຈາກຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ໃນເມື່ອມີຄວາມທຸກພວກເຮົາໄດ້ຮ້ອງຫາພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະອົງກໍໄດ້ສົ່ງຜູ້ປົກຄອງມາຫາພວກເຂົາ ເພື່ອປົດປ່ອຍ ຈາກພວກສັດຕູ. (ເບິ່ງພວກຜູ້ປົກຄອງ 2:11-19)

ຊາມູເອນເປັນຜູ້ປົກຄອງພິເສດ. ເພິ່ນນຳພາພວກອິສຣາເອນປະເຊີນກັບພວກພິລິສຕິນ ໄປເອົາທິບພຣະສັນຍາທີ່ເສັງໄປນັ້ນກັບຄືນມາ. ໃນນາມເປັນຜູ້ປົກຄອງເພິ່ນໄດ້ບອກໃຫ້ພວກອິສຣາເອນຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ ເພາະເພິ່ນບອກວ່າຍ້ອນພວກເຂົາເຮັດຜິດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ.

ພວກອິສຣາເອນເຄີຍເຫັນພະລັງແລະອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າມາແລ້ວໃນຊີວິດທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດເພື່ອເຂົາ. ແຕ່ພວກເຂົາຍັງບໍ່ພໍໃຈ ພວກເຂົາຢາກໄດ້ກະສັດມາປົກຄອງ. ພວກເຂົາຢາກໄດ້ກະສັດແລະທະຫານ ພ້ອມທັງມີເສຖກິດດີຮ່ວມກັນ. ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າຖ້າມີກະສັດປົກຄອງ ຊາດຂອງພວກເຂົາອາດກາຍເປັນຊາດໃຫຍ່ແລະມີກຳລັງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຊາດອື່ນເຂົ້າມາແຊກແຊງ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມບັນຫາຂອງພວກອິສຣາເອນນັ້ນບໍ່ແມ່ນສິ່ງພາຍນອກ. ຊາດອື່ນບໍ່ສາມາດບັງບຽດພຣະເຈົ້າຫລືຄົນຂອງພຣະອົງໄດ້ຖ້າພວກເຂົາເຊື່ອຟັງພຣະອົງ. ເຫັນວ່າພວກອິສຣາເອນບໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ແລະຫລາຍໆເທື່ອພວກເຂົາໄດ້ມອບຄວາມເຊື່ອໃຫ້ພຣະອື່ນທີ່ບໍ່ມີຊີວິດແລະອຳນາດອັນໃດ.

ກົງກັນຂ້າມກັບຊີວິດຂອງ ຊາມູເອນ ເພິ່ນມີຄວາມໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈໃນພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ເພິ່ນຮູ້ດີວ່າກະສັດທີ່ພວກອິສຣາເອນຕ້ອງການບໍ່ສາມາດແກ້ບັນຫາໃຫ້ໄດ້. ການມີກະສັດປົກຄອງນັ້ນອາດເປັນການ ເພີ່ມບັນຫາອີກ, ເປັນການດີກວ່າທີ່ພວກອິສຣາເອນໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ.

ໃນ 1 ຊາມູເອນ 12, ຊາມູເອນໄດ້ໃຫ້ພວກອິສຣາເອນເຫັນວ່າເພິ່ນເປັນຄົນມີຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະເພິ່ນເປັນຄົນ

ທີ່ປະຊາຊົນເຊື່ອຖືໄດ້ໃນການເປັນຜູ້ນຳ. ເພິ່ນກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ພວກເຂົາມີກະສັດ ແຕ່ການມີກະສັດນັ້ນເປັນການສະແດງເຖິງການບໍ່ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາຄວນເຊື່ອແລະວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ປຸງແປງຄວາມຈິງຮັກພັກດີ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕ່ກ່າວກັນ

1. ແຈກຢາຍເຈັ້ງ ປາກກາ ຫລືສໍ້ດຳໃຫ້ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນອະທິບາຍເຖິງຄຳເວົ້າ, “ຈິງຮັກພັກດີ,” ບອກໃຫ້ໃຊ້ປຶ້ມວັດຈະນານຸກົມ ຫລືປຶ້ມອື່ນໆໄດ້. ເມື່ອເຫັນຄຳອະທິບາຍນັ້ນແລ້ວ ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຂຽນເຖິງຄວາມສຳຄັນນັ້ນລົງວ່າພວກເຂົາຄວນມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ປະເທດ, ຕໍ່ຮັດ, ຕໍ່ນາຍຈ້າງ, ຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກ, ຄອບຄົວ ແລະອື່ນໆ. ບອກໃຫ້ຂຽນເປັນລຳດັບຂອງຄວາມສຳຄັນ. ຫລັງຈາກນັ້ນແລ້ວຂໍໃຫ້ແບ່ງປັນກັບຄົນອື່ນເຖິງສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ຂຽນລົງ.
2. ອ່ານ 1 ຊາມູເອນ 12:1-5. ຕັ້ງຄຳຖາມ, ຖ້າແມ່ນຜູ້ນຳຄົນເກ່ງກ້າໃນທຸກວັນນີ້ກ່າວວ່າຕົນເອງເປັນຜູ້ນຳທີ່ດີແລະສັດຊື່ພວກເຂົາຈະເອົາອັນໃດມາອ້າງ? ມີແນວອື່ນອີກບໍ່ທີ່ຈະມາເອົາໃຊ້ເພື່ອຈະໃຫ້ ເຫັນວ່າການເປັນຜູ້ນຳດີມີ? ແບ່ງຫ້ອງຮຽນເປັນສອງກຸ່ມ ກຸ່ມນຶ່ງບໍ່ໃຫ້ເກີນ 6 ຄົນ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຂຽນຄຳໂຕ້ວາທີ່ວ່າຜູ້ນຳດີນັ້ນຄວນມີຄວາມສັດຊື່ ແລະມີທັມມະຈະຣິຍາໃນຊີວິດ ຖ້າຈະເປັນຜູ້ນຳໃນຄຣິສຕະຈັກ, ໃນອົງການຄ້າ, ໃນຮັຖບານ, ແລະອົງການອື່ນໆ.
3. ອ່ານ 1 ຊາມູເອນ 12:6-25 ບອກໃຫ້ສລຸບ ແລະບອກໃຫ້ຜູ້ຕ້ອງການເປັນຜູ້ນຳນັ້ນຄວນເຮັດຢ່າງໃດ?
4. ຖາມສະມາຊິກວ່າ ພວກເຂົາເຄີຍເອົາຄວາມຈິງຮັກພັກດີໃຫ້ແກ່ສິ່ງທີ່ຜິດບໍ່?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 8

ດາວິດແລະນາທານ: ຮັບຜິດຊອບເຮືອງຄວາມບາບ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 2 ຊາມູເອນ 11:2-15; 12: 1-13

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 2 ຊາມູເອນ 11--12

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເມື່ອຖືກທ້າທາຍຈາກນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມ, ກະສັດດາວິດຍອມຮັບຜິດຊອບຄວາມບາບອັນຮ້າຍແຮງຂອງຕົນທີ່ໄດ້ເຮັດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ເປັນຫຍັງຫລາຍຄົນຈຶ່ງບໍ່ຮັບຜິດຊອບຄວາມຜິດຂອງຕົນ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອບອກວ່າເປັນຫຍັງທຸກຄົນຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບເຮືອງຄວາມບາບຂອງຕົນແລະຕ້ອງຕັດສິນໃຈວ່າຈະເຮັດແນວໃດກັບຄວາມຈິງນີ້.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ: (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ແບ່ງກະດານເປັນສາມພາກ; ຂຽນຫົວເຮືອງໃສ່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ພາກນຶ່ງຂຽນ “ການທົດລອງ”, ພາກສອງຂຽນ “ການຕໍ່ສູ້”, ແລະພາກສາມຂຽນ “ຜົນຮັບ.” ກ່າວວ່າ ບົດຮຽນນີ້ຈະເວົ້າເຮືອງການພ່າຍແພ້ຕໍ່ການທົດລອງແລະເຮັດຄວາມບາບ. ຖາມ: ທ່ານຮູ້ການທົດລອງແນວໃດແດ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຄົນທັງຫລາຍໃນຂະນະນີ້? ໃຫ້ເວລາຕອບ ແລ້ວຂຽນໃສ່ມຸມນຶ່ງຂອງກະດານ (ການທົດລອງເຊັ່ນ: ເຮັດວຽກແບບຕັດຮອນ, ສີ່ໂກງພາສີ, ກິນຫລາຍໂພດ, ເບິ່ງໜັງໂປ້, ກາຍເປັນຄົນຮ້າຍງ່າຍ ຫລືມີອາຣົມບໍ່ດີ, ແລະຕ່າງໄປ).

ຕໍ່ໄປເວົ້າວ່າ, ລອງສັງເກດເບິ່ງວ່າການທົດລອງແນວໃດຕໍ່ສູ້ໄດ້ງ່າຍ, ໃສ່ຄະແນນ 1 ເຖິງ 5; 1 ສຳລັບງ່າຍ ແລະ 5 ສຳລັບຍາກຫລາຍ. ສັງເກດວ່າແມ່ນຫຍັງຄືຜົນຮັບຂອງການທົດລອງເຫລົ່ານັ້ນ. ໃສ່ຄະແນນ 1 ເຖິງ 5; 1 ສຳລັບເບົາ ແລະ 5 ສຳລັບໜັກຫລາຍ.

2. ບອກວ່າ: ພວກເຮົາຈະເບິ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າວ່າຈະບອກພວກເຮົາແນວໃດແດ່ກ່ຽວກັບການຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມຜິດບາບ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ: (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ພານັກຮຽນອ່ານ 1 ຊາມູເອນ 11: 2-13 ຢ່າງງຽບສຳລັບຕົວເອງ. ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ພານັກຮຽນພິຈາລະນາຂໍ້ 2-5. ເບິ່ງຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ “ຄວາມຜິດບາບຂອງດາວິດໃນຕອນແລກ (11:2-5).” ຖາມ: ເປັນ

ຫຍັງຜູ້ຂຽນໃຊ້ສັບທີ່ບອກເຖິງຄວາມຮ້ອນຮົນໃນຕອນນີ້? ບອກວ່າ: “ການທົດລອງມັກເກີດຂຶ້ນເວລາພວກເຮົາມີຊີວິດໂມງຫວ້າງຫລາຍ.” ຖາມ: ທ່ານເຫັນພ້ອມບໍ່? ເປັນຫຍັງ?

4. ນໍາພາການສົນທະນາດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ກະສັດດາວິດຄວນຢຸດການປະພຶດໃນທາງຜິດຂອງຕົນໃນເວລາໃດແດ່? ຄວາມຜິດແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງດາວິດກໍມີຜົນຮ້າຍແນວໃດແດ່? ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງກະສັດດາວິດຈຶ່ງພຍາຍາມເຮັດຄວາມຜິດບາບນັ້ນຕໍ່ໄປ?

5. ອ່ານ 2 ຊາມູເອນ 12:1-13. ຖາມ:

- ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງນາທານໃຊ້ເວລາເລົ່າເຮື່ອງໃຫ້ດາວິດຟັງ?
- ທ່ານຄິດວ່ານາທານມີຄວາມຍ້ານບໍ່ໃນການປະເຊີນໜ້າກັບດາວິດ? ເປັນຫຍັງ?
- ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຫຍັງແດ່ຈາກຕົວຢ່າງຂອງນາທານເຮື່ອງການປະເຊີນໜ້າຄົນທີ່ເຮັດຜິດ?
- ຄວາມຜິດບາບໃນທີ່ເລິກລັບຂອງບຸກຄົນ ໄດ້ນໍາໄປສູ່ຜົນຮັບແບບເປີດເຜີຍສເມີໄປບໍ່?
- ມີຜົນຮ້າຍແນວໃດແດ່ທີ່ກ່າວໃນຂໍ້ 11 ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຄອບຄົວຂອງກະສັດດາວິດ?
- ກະສັດດາວິດໄດ້ເຮັດຄວາມຜິດບາບ, ທ່ານໄດ້ພຍາຍາມປົກປັດຄວາມບາບ, ແລະໃນທີ່ສຸດໄດ້ຍອມສາຣະພາບຜິດບາບ. ທ່ານຄິດວ່າແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນຖ້າດາວິດປະຕິເສດບໍ່ຮັບຜິດ ຫລັງຈາກນາທານໄດ້ປະເຊີນໜ້າກັບເຂົາ?
- ກະສັດດາວິດໄດ້ຮັບຂໍ້ນຳນາມວ່າ “ຜູ້ທີ່ຈະເຮັດຕາມຄວາມປາຖນາຂອງພຣະເຈົ້າ” (1 ຊາມູເອນ 13:14; ກິຈການ 13: 22). ຫລັງຈາກປະສົບການນີ້, ທ່ານຍັງຄິດວ່າດາວິດຍັງເປັນຜູ້ທີ່ຈະເຮັດຕາມຄວາມປາຖນາຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ບໍ່? ເປັນຫຍັງ?

ນໍາພາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ: (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ພານັກຮຽນຕອບຄໍາຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ; ຖ້າເວລາບໍ່ພໍໃຫ້ນັກຮຽນຕອບເອງທີ່ບ້ານ.
7. ກັບໄປເບິ່ງກະດານແລະສິ່ງທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ກ້ອງຫົວເຮື່ອງ “ການທົດລອງ.” ຖາມ: ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເອົາຊະນະການທົດລອງນັ້ນໆ; ຫາຄໍາຕອບສໍາລັບການທົດລອງແຕ່ລະຢ່າງ. ບົດການສຶກສາພຣະທັມ ແລະອ້ອນວອນຂໍສະຕິປັນຍາ ແລະກໍາລັງຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອຕໍ່ສູ້ການທົດລອງ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 9
ອາໂມດ: ສູ່ການຕໍ່ຕ້ານຢ່າງກ້າຫານ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ອາໂມດ 1:1-2; 2:6-16; 7:10-17

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: ອາໂມດ 1-2:7

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຖິງວ່າອາໂມດຈະເປັນຜູ້ບໍ່ມີອຳນາດທາງສາສນາກໍຕາມ, ທ່ານໄດ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າເຮືອງການພິພາກສາ ຢ່າງກ້າຫານ ເຖິງວ່າຈະມີການຕໍ່ຕ້ານ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ກັບສຽງຂອງໃຜຫລາຍກວ່າສຽງຂອງຄົນອື່ນໆ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອພິຈາະນາເບິ່ງຄວາມກ້າຫານຂອງອາໂມດໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ແລະເບິ່ງວິທີທາງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ ເພື່ອຕອບການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ: (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ນຳເຮືອງບຸກຄົນກ້າຫານທີ່ຈະເວົ້າຄວາມຈິງ ມາເລົ່າໃຫ້ນັກຮຽນຟັງ (ມາຕິນ ລູເຕີ ຄິງ ເປັນນັກຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄວາມສເມີພາບໃນສັງຄົມ; ທ່ານເວົ້າຄວາມເປັນຈິງແຕ່ສັງຄົມຍັງບໍ່ພ້ອມທີ່ຈະຮັບໄດ້; ທ່ານໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງກ້າຫານຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ). ແນະນຳບົດຮຽນວ່າ: ບົດຮຽນນີ້ ຈະເວົ້າເຮືອງຮີບດ່ວນສຳຄັນຄືພຣະຄຳທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ໄວ້, ເຖິງວ່າຈະມີການສູງໆພ້ອມ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ: (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ອາໂມດ 1:1-2. ອະທິບາຍໃນຫົວຂໍ້ທີ່ວ່າ “ພຣະເຈົ້າຊົງສົ່ງສຽງດັງກ້ອງຜ່ານຜູ້ປະກາດ (1:1-2).”
 - ໃຊ້ເວລາອ່ານ ຫລືສລຸບ ອາໂມດ 1:3—2:5 ແລະອະທິບາຍພຣະຄຳຕັດສິນລົງໂທດສຳລັບອິສຣາເອນ (1:3—2:3), ແລະເພື່ອນບ້ານໃກ້ຄຽງຂອງອິສຣາເອນເຊັ່ນ ຢູດາ (2:4-5). ຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ຍິນຄຳຕັດສິນລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ?
 - ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ອາໂມດ 2:6-16 ໃນຂະນະທີ່ທຸກຄົນຟັງຄຳກ່າວຫາສຳລັບອິສຣາເອນ. ຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າຊາວອິສຣາເອນຈະຮູ້ສຶກຢ່າງໃດກັບຖ້ອຍຄຳທີ່ໄດ້ກ່າວມາກ່ຽວກັບພວກເຂົາ?
 - ເບິ່ງ ອາໂມດ 2:6-8. ຖາມ: ທ່ານຈະສລຸບຄວາມຜິດບາບຂອງອິສຣາເອນຢ່າງໃດ? ມີເຮືອງປະເພດນີ້ໃນສມັຍນີ້ບໍ່?

3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ອາໂມດ 7:10-13. ສລຸບຄຳຕຳໜິຂອງອາມາຊີຢາຕໍ່ຄຳທຳນວາຍຂອງອາໂມດວ່າ ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນເສັງຂວັນ. ອາມາຊີຢາປະຕິເສດບໍ່ຮັບພຣະທັມແລະບໍ່ຮັບຜູ້ປະກາດດ້ວຍ. ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ສລຸບເບິ່ງ 7:10-13.
4. ອ່ານ ອາໂມດ 7:14-15. ຖາມ: ອາໂມດອະທິບາຍການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າວິທີໃດ? ທ່ານຄິດວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນຄົນໃນສັມຍນີ້ຢ່າງນັ້ນບໍ່? ເຮັດແນວໃດທ່ານຈຶ່ງຈະແນ່ໃຈວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນທ່ານໃຫ້ນຳພຣະທັມອອກໄປໃຫ້ຄົນອື່ນ? ເຮັດແນວໃດທ່ານຈຶ່ງຈະແນ່ໃຈວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນບາງບຸກຄົນໃຫ້ນຳພຣະທັມອອກໄປປະກາດ? ຖ້າວ່າພຣະທັມນັ້ນໆຂັດກັບຄົນທັງຫລາຍໃນສັງຄົມຂອງພວກເຮົາ ທ່ານຈະຄິດຢ່າງໃດ?
5. ປຽບທຽບລະຫວ່າງຜູ້ປະກາດພຣະທັມນາທານທີ່ໄດ້ຮຽນມາແລ້ວ ແລະຜູ້ປະກາດພຣະທັມອາໂມດໃນມື້ນີ້. ສອງຄົນນີ້ມີຫຍັງແຕ່ແຕກຕ່າງ ຫລືຄ້າຍຄືກັນ? (ນາທານເປັນຜູ້ປະກາດອາຊີບ ແຕ່ອາໂມດບໍ່ແມ່ນຜູ້ປະກາດເຕັມເວລາ. ນາທານປະເຊີນໜ້າກະສັດຂອງທ່ານ ແຕ່ອາໂມດປະເຊີນໜ້າກະສັດຈາກອານາຈັກຕ່າງໆ; ບັນຫາຂອງນາທານແມ່ນຄວາມບາບຂອງກະສັດຂອງເຂົາ ແຕ່ບັນຫາຂອງອາໂມດແມ່ນການຜິດສິນທັມແລະການບໍ່ຍຸດຕິທັມຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະຕ່ຽງໄປ). ໃຫ້ເວລານັກຮຽນເພື່ອຄິດພິຈາລະນາ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ: (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ໃຊ້ເວລາສິນທະນາເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້:
 - (1) ມີເລື່ອງຫຍັງແຕ່ໃນສັງຄົມທີ່ຄຣິສຕຽນໄດ້ຕໍ່ຕ້ານໃນລະຍະຜ່ານມາ?
 - (2) ຄຣິສຕຽນໄດ້ເຮັດຖືກຕ້ອງທຸກຢ່າງບໍ່?
 - (3) ທ່ານຄິດວ່າມີຫຍັງແຕ່ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະປະສົງທີ່ຈະກ່າວກັບຄົນທັງຫລາຍ ຫລືຜູ້ນຳຂອງພວກເຮົາໃນມື້ນີ້?
 - (4) ທ່ານຄິດວ່າຄົນທັງຫລາຍຈະຮັບພຣະທັມນັ້ນໄດ້ບໍ່?
 - (5) ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນທ່ານໃຫ້ນຳພຣະທັມບາງຢ່າງທີ່ກ່າວມານັ້ນໄປປະກາດ, ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ທ່ານຈະສາມາດເຮັດໄດ້?
 - (6) ມີຫຍັງແຕ່ທີ່ທ່ານອາດຈະປົດບັງໄວ້?

ອະທິຖານປິດ ໂດຍຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍທຸກຄົນໃຫ້ປະກາດພຣະທັມອັນບໍ່ຮິສຸດດ້ວຍຄວາມກ້າຫານເຖິງວ່າຈະມີການຕໍ່ຕ້ານກໍຕາມ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 10
ມິກາອີຢາ: ປະກາດຄວາມຈິງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ກະສັດ 22: 6-28

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 1 ກະສັດ 22: 1-40

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມິກາອີຢາປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມກ້າຫານແລະສັດຊື່, ເຖິງວ່າພຣະທັມນັ້ນຈະເປັນສິ່ງຜູ້ຟັງບໍ່ນິຍົມຊົມຊອບ ແລະຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຕົວຜູ້ປະກາດເອງ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ມີອຸປະສັກຫຍັງແດ່ທີ່ທ່ານຈະຕ້ອງຕໍ່ສູ້ເພື່ອປະກາດພຣະທັມທີ່ຜູ້ຟັງຈະບໍ່ນິຍົມຊົມຊອບ ແລະຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຕົວທ່ານເອງ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອອະທິບາຍວິທີປະກາດພຣະທັມຂອງມິກາອີຢາກັບຜູ້ມີອຳນາດເຖິງວ່າການປະກາດນັ້ນຈະເປັນສິ່ງຜູ້ຟັງບໍ່ນິຍົມຊົມຊອບ ແລະຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຕົວເອງແລະເພື່ອເບິ່ງວິທີທີ່ຈະເອົາຊະນະອຸປະສັກໃນການປະກາດຄວາມຈິງ ເຖິງວ່າການປະກາດນັ້ນຈະເປັນສິ່ງຜູ້ຟັງບໍ່ນິຍົມຊົມຊອບ ແລະຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຕົວເອງ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ: (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນເວລາຮຽນໃຫ້ຕຽມເຈັ້ງ 4 ຄູນ 6 ໄວ້ສື່ໃບແລ້ວຂຽນຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ຂໍ້ລະໃບແລະໃສ່ເບີພ້ອມ: 1. “ທ່ານໄດ້ຊະນະລາງວັນສຳລັບການສອນຂອງທ່ານ.” 2. “ທ່ານໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າພະແນກເງິນຂອງໂບດ.” 3. “ທ່ານປາກເໝັນ.” 4. “ອາຈານໄດ້ຕັດສິນໄລ່ທ່ານອອກຈາກການສອນ.”

ປະກາດກັບນັກຮຽນວ່າ: ພວກຜູ້ນຳໂບດໄດ້ສົ່ງຂ່າວມາຫາຂ້ອຍ ແລະຢາກໃຫ້ນັກຮຽນທ້ອງຟ້າອ່ານ. ໃຫ້ຜູ້ນຳອອກມາຕໍ່ໜ້າແລະເອົາເຈັ້ງໃຫ້ລາວອ່ານ. ອ່ານ 1 ແລະ 2 ກ່ອນ (ຂ່າວດີ) ແລ້ວໃຫ້ອ່ານ 3 ແລະ 4 (ຂ່າວຮ້າຍ). ໃນຂະນະທີ່ໄດ້ຟັງຂໍ້ຄວາມນັ້ນ ໃຫ້ທ່ານສະແດງທາງທິຕອບກັບຖ້ອຍຄຳທີ່ໄດ້ຍິນ (ດີໃຈຫລືໜ້າອາຍ).

ຂອບໃຈຜູ້ອ່ານ, ແລະຖາມຄວາມຮູ້ສຶກຂອງແຕ່ລະຄົນເວລາໄດ້ຍິນຂ່າວທີ່ກ່າວມາແລ້ວນັ້ນ. ຖາມ: ແມ່ນຫຍັງງ່າຍກວ່າກັນໃນການສົ່ງຂ່າວ, ຂ່າວດີ ຫລືຂ່າວຮ້າຍ? ເປັນຫຍັງ?

2. ແນະນຳວ່າບົດຮຽນນີ້ເວົ້າເຮື່ອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນຶ່ງທີ່ມີໜ້າທີ່ໃນການບອກຂ່າວຮ້າຍ, ແມ່ນວ່າທ່ານຈະຖືກຂົ່ມຂູ່ຫລືພົບອັນຕະລາຍ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ: (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ເລົ່າເບື້ອງຫລັງກ່ຽວກັບສະພາບການຂອງຊົນຊາດອິສຣາເອນໃນຕອນນີ້ ເພາະປະເທດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກ ແບ່ງແຍກອອກເປັນສອງອານາຈັກ (ອິສຣາເອນ ແມ່ນອານາຈັກພາກເໜືອມີກະສັດຊີອາຮາບ ແລະຢູດາແມ່ນອານາຈັກພາກໃຕ້ມີກະສັດຊີເຢໂຮຊາຟັດ)
4. ອ່ານ 1 ປະວັດກະສັດ 22: 2-5. ບອກວ່າ ຢາໂຮຊາຟັດຕ້ອງການໄດ້ຍິນຈາກພຣະເຈົ້າກ່ອນທີ່ທ່ານຈະຮ່ວມຮີບນຳກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ. ຖາມ: ການຢາກໄດ້ຍິນຈາກພຣະເຈົ້າຂອງເຢໂຮຊາຟັດ ບອກເຮົາແນວໃດແດ່ເຖິງກະສັດຜູ້ນີ້? ເວລາໃດແດ່ທີ່ພວກເຮົາ ແລະຜູ້ນຳຄວນສແວງຫາຄຳເຫັນຂອງພຣະເຈົ້າ?
5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 1 ປະວັດກະສັດ 22: 6-23. ພານັກຮຽນຕອບຄຳຖາມ ຂໍ້ 1 ໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນນີ້.
6. ອະທິບາຍ 22: 19-23. ໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍເພື່ອເບິ່ງເບື້ອງຫລັງວ່າເປັນຫຍັງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງອາຮາບຈຶ່ງເວົ້າຕົວະກະສັດຂອງພວກຕົນ.
7. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 22: 24-28. ຖາມ: ມີຄຳເວົ້າໃດແດ່ທີ່ບອກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກໃນຕອນນີ້; ເບິ່ງການແລກປ່ຽນຄຳເວົ້າລະຫວ່າງເຊເດກີອາແລະມີກາອີຢາ. ເບິ່ງໂທດຂອງມີກາອີຢາທີ່ກະສັດອາຮາບໄດ້ສັ່ງທະຫານ. ຖາມ: ຄຳຕອບຂອງມີກາອີຢາໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ? ທ່ານຄິດວ່າແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ທ່ານຕອບເຊັ່ນນັ້ນ? (22:28).
8. ແບ່ງກະດານເປັນສອງພາກ; ພາກນຶ່ງໃສ່ຫົວເຮື່ອງ “ຜູ້ປະກາດປອມ” ແລະພາກທີສອງໃສ່ຫົວເຮື່ອງ “ຜູ້ປະ ກາດແທ້.” ຊອກຫລາຍໆຄົນໃຫ້ອ່ານຕໍ່ໄປນີ້: ພຣະບັນຍັດທີສອງ 18: 17-22; ເຢເຣມີຢາ 23:16-17, 21-22; 28: 5-9. ໃຫ້ທຸກຄົນຟັງແລະສັງເກດເບິ່ງລັກສະນະຂອງຜູ້ປະກາດປອມ ແລະລັກສະນະຂອງຜູ້ປະກາດແທ້; ແລ້ວໃຫ້ຂຽນໃສ່ກະດານຕາມພາກຂອງໃຜລາວ. ຖາມ: ມີຫຍັງແດ່ທີ່ພວກເຮົາສາມາດຕື່ມໃສ່ຖ້ອຍຄຳທີ່ມີຢູ່ໃນກະດານແລ້ວ ສຳລັບຜູ້ທີ່ພວກເຮົາຄິດວ່າອາດຈະເປັນຜູ້ປະກາດໃນສັມຍນີ້?

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ: (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

9. ເບິ່ງເຮື່ອງຕໍ່ໄປນີ້ ແລ້ວໃຊ້ເວລາສົນທະນາ:

“ສິດຍາພິບານໃນຄຣິສຕະຈັກໄດ້ຮັບຄຳເຊີນໃຫ້ໄປຮ່ວມປະຊຸມເພື່ອປະທັວງການສ້າງມອສຂອງມຸສ ລິມໃນເຂດໃກ້ຄຽງ. ອີງຕາມປະເພນີຂອງຄະນະບັບຕິດ, ສິດຍາພິບານຄິດວ່າພວກບັບຕິດຄວນສນັບສນຸນສິດທິຂອງຜູ້ເຊື່ອອື່ນໆໃນການສ້າງບ່ອນນະມັສການຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ສິດຍາພິບານຜູ້ນີ້ຮູ້ວ່າ ການປະຕິເສດບໍ່ຮ່ວມຂອງລາວອາດຈະເຮັດໃຫ້ສະມາຊິກຫລາຍຄົນໃນຄຣິສຕະຈັກບໍ່ພໍໃຈ. ສິດຍາພິບານຄົນນີ້ຄວນເຮັດແນວໃດ?”

ແບ່ງນັກຮຽນເປັນກຸ່ມນ້ອຍເພື່ອສຶກສາ ແລະພິຈາລະນາເລື່ອງນີ້.

10. ຖາມ: ມີກໍຣະນີໃດແດ່ໃນສັງຄົມທີ່ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງໄດ້ເວົ້າ? ສະພາບການແນວໃດແດ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ການເວົ້າ ຍາກຂຶ້ນ? ເວລາໃດແດ່ທີ່ເວົ້າໄດ້ງ່າຍ? ມີຫຍັງແດ່ທີ່ເປັນອຸປະສັກໃນການທີ່ຈະເວົ້າຄວາມຈິງ? ພວກເຮົາຈະເອົາຊະນະອຸປະສັກນັ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ? ຕົວຢ່າງຈາກຊີວິດຂອງ ນາທານ, ອາໂມດ, ຫລືມີກາອີຢາ ຊ່ວຍຫຍັງພວກເຮົາໄດ້ແດ່?

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 11

ຮູນດາ: ບັນລະບາຍແລະປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 2 ຂ່າວຄາວ 34: 19-31

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: 2 ກະສັດ 22:1—23: 30; 2 ຂ່າວຄາວ 34--35

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຮູນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຍິງຄົນນຶ່ງ ໄດ້ບັນລະບາຍແລະປະກາດພຣະທັມພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຢາກຟັງຜູ້ໃດ ເພື່ອຈະຮັບແລະເຂົ້າໃຈພຣະທັມພຣະເຈົ້າ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອອະທິບາຍໜ້າທີ່ຂອງຮູນດາໃນການບັນລະບາຍ ແລະປະກາດພຣະທັມພຣະເຈົ້າໃຫ້ກັບຜູ້ນຳຂອງຊາວຢູດາ ແລະເພື່ອເບິ່ງຄວາມໝາຍສຳລັບການຮັບແລະເຂົ້າໃຈພຣະທັມ ພຣະເຈົ້າໃນສມັຍນີ້.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ: (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນນັກຮຽນມາເຖິງໃຫ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມນີ້ໃສ່ກະດານໄວ້: “ພຣະເຈົ້າຊົງກຳລັງເວົ້າ. ພວກເຮົາຟັງພຣະອົງບໍ່?” ຖາມ: ພຣະເຈົ້າຊົງເວົ້າກັບພວກເຮົາວິທີໃດແດ່?
2. ພານັກຮຽນເບິ່ງ: ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອອະທິບາຍໜ້າທີ່ຂອງຮູນດາໃນການບັນລະບາຍ ແລະປະກາດພຣະທັມພຣະເຈົ້າໃຫ້ກັບຜູ້ນຳຂອງຊາວຢູດາ ແລະເພື່ອເບິ່ງຄວາມໝາຍສຳລັບການຮັບແລະເຂົ້າໃຈພຣະທັມພຣະເຈົ້າໃນສມັຍນີ້. ອະທິບາຍ: ການຟັງພຣະເຈົ້າເວົ້າແລະການເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວເປັນພາກສ່ວນສຳຄັນໃນຊີວິດຄຣິສຕຽນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ: (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ສລຸບ 2 ຂ່າວຄາວ 34:1-18; ແລ້ວໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 34:19-31.
4. ເບິ່ງ 34:19-21 ແລະຖາມ:
 - ຊົນຊາດອິສຣາເອນພົບປຶ້ມພຣະທັມບັນຍັດທີ່ເສັງໄປດ້ວຍວິທີໃດ?
 - ເປັນຫຍັງກະສັດໂຍຊີຢາຊົງເສັງພຣະທັຍເວລາໄດ້ຍິນທັມບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ?
 - ແມ່ນຫຍັງຄືພັນອັນຕະລາຍ ຖ້າໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຂາດພຣະທັມຂອງພຣະອົງ?
5. ອ່ານ 34:22-25. ແລ້ວເວົ້າເຮືອງ “ຜູ້ປະກາດຍິງໃນພຣະຄຳພິ.” ເນັ້ນ: ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ທັງຊາຍ ແລະຍິງໃນພຣະຄຳພິ.

6. ຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ຜູ້ປະກາດ ຮຽນດາ ສາມາດບອກພຣະທັມກັບພວກຂ້າຮາຊການໄດ້ວິທີໃດ?
- ໃຜແດ່ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມພຣະເຈົ້າໃຫ້ກັບພວກເຮົາໃນສັມຍນີ້? (ເບິ່ງ ຢາໂກໂບ 1:5)
- ໃນຈຳນວນບຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນໃນຊີວິດຝ່າຍຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ ມີຈັກຄົນທີ່ເປັນຜູ້ຍິງ? ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ພວກເຂົາເຈົ້າແນວໃດແດ່?

7. ອ່ານ 34: 26-31 ແລະສລຸບເລື່ອງການສົນພຣະຊົນຂອງກະສັດໂຍຊີອາໃນ 2 ຂ່າວຄາວ 35: 20-25. ຖາມ: (1) ຄຳທຳນວາຍຂອງຮຽນດາເກີດຂຶ້ນບໍ່? ເກີດ ຫລື ບໍ່ເກີດ?; (2) ກະສັດໂຍຊີຢາສົນພຣະຊົງຢ່າງສັນຕິ ວິທີໃດ?

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ: (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ເບິ່ງ ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຢາກພັງຜູ້ໃດ ເພື່ອຈະຮັບແລະເຂົ້າໃຈພຣະທັມພຣະເຈົ້າ? ຂຽນຂໍ້ຄວາມນີ້ໃສ່ກະດານ ແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນຕື່ມບ່ອນຫວ້າງ:
- ຂ້ອຍອາດຈະມີປັນຫາເຮັດຕາມພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານຜູ້_____.
9. ເວົ້າຢ່າງສັ້ນໆ ເຖິງວິທີທີ່ຜູ້ປະກາດຍິງຮຽນດາໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດ (ຮຽນດາດຳເນີນຊີວິດໃນພຣະເຈົ້າ, ນາງເຕັມລື້ນດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ, ນາງປະກາດພຣະທັມຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້). ເບິ່ງ ສຳລັບຊີວິດໃນມື້ນີ້ ຊຶ່ງຢູ່ໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ. ຂັກຂວນທຸກຄົນໃຫ້ຍອມຮັບພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ວ່າຈະມາຜ່ານຜູ້ໃດກໍຕາມ. ປົດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການອ້ອນວອນອະທິຖານ.

ດຣ. ສິດນິ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 12

ສັດຊີໃນຍາມສິ້ນຫວັງ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ເຢເຣມີຢາ 20:7-18; 26:1-15

ພື້ນຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ:

ເຢເຣມີຢາ 1:1-10; 20:7-18; 26:1-19; 37:1-38:26

ແນວຄວາມຄິດຫລັກ

ເຢເຣມີຢາປະເຊີນກັບການຍາກໃນການຮັບໃຊ້ຈົນເຮັດໃຫ້ເພິ່ນສູນເສີຍຄວາມຫວັງ ແຕ່ເພິ່ນຍັງກ້າຫານແລະຊື່ສັດຢູ່.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:

ແມ່ນຫຍັງເປັນສິ່ງທີ່ຍາກທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ທ່ານເຮັດ ແລະທ່ານຈະຕອບສນອງພຣະຄູນແນວໃດ?

ຈຸບສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອຮຽນຮູ້ຈາກຊີວິດຂອງເຢເຣມີຢາ

ຄຳນຳ

ພຣະເຈົ້າເອີ້ນເຢເຣມີຢາມາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ໃນເວລາເພິ່ນມີອາຍຸພຽງ 42 ປີ ໃນສັມຍນັ້ນຖືວ່າໝູ່ຫລາຍເພາະວ່າຄົນໃນສັມຍນັ້ນມີອາຍຸຍາວນານຫລາຍກວ່າຄົນໃນສັມຍນີ້, ຄັ້ງແຮກເພິ່ນກໍປະຕິເສດພຣະເຈົ້າໂດຍອ້າງວ່າໝູ່ເກີນກວ່າທີ່ຈະໃຫ້ພວກອາວຸໂສຈະຮັບໄດ້ ແຕ່ພຣະເຈົ້າກໍໂຜດປະທານຄວາມສາມາດແລະສະຕິປັນຍາໃຫ້ເພິ່ນຢ່າງມາກມາຍ ເຮືອງນີ້ສອນໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າຫາກພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ຜູ້ໃດພຣະອົງກໍຈະປະທານສິ່ງທີ່ຕ້ອງການໃຫ້. ເຢເຣມີຢາໄດ້ຈົ່ມທຸກຈົ່ມຍາກຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນພົບກັບອຸປະສັກໃນການຮັບໃຊ້ ແຕ່ເພິ່ນບໍ່ເຄີຍປະຖິ້ມໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບແຕ່ປະການໃດ.

ຊົງເອີ້ນເຢເຣມີຢາ 1:1-10

1. ເຢເຣມີຢາກ່າວຄຳພະຍານການຊົງຮຽນເອີ້ນມາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ ຂໍ້ 4-5
2. ເຢເຣມີຢາປະຕິເສດແກ້ຕົວ ຂໍ້ 6
3. ພຣະເຈົ້າສັນຍາກັບເຢເຣມີຢາ ຂໍ້ 7-10

ເຢເຣມີຢາຈົ່ມໃຫ້ພຣະເຈົ້າ 20:1-18

ການຮັບໃຊ້ຂອງເຢເຣມີຢາມີການລົ້ມລຸກຄຸກຄານເຊັ່ນ; ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງສອນເຢເຣ

ມີຢາ, ປະຊາຊົນຖິ້ມຫີນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວໄປຂາບໄຫວ້ພະທຽມ, ເຢເຣມີຢາປະກາດໃຫ້ກັບໃຈໃ
ໝ່ກ່ອນພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດ ເຂົາກໍບໍ່ເຊື່ອແລະບໍ່ກັບໃຈເລີຍ, ພວກປະໂລຫິດກໍບໍ່ສົນໃຈພຣະເຈົ້າ ເຢເຣມີຢາ
ໄດ້ປະກາດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງ ແລ້ວພວກເຂົາກໍຫາເຮືອງກໍາຈັດເຢເຣມີຢາເສັງ.

“ເມື່ອປັສຽຣ໌ (Pashur) ບຸດຂອງປະໂຣຫິດ ອິມເມີ ຜູ້ເປັນນາຍໃຫຍ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ຍິນເຢເຣມີຢາປະກາດພຣະທັມເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ປັສຽຣ໌ກໍຕິເຢເຣມີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລະຈັບທ່ານ
ໃສ່ກັບຕີນໄວ້ໃນປະຕູສູງ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ທາງປະຕູເປັນຢາມິນດ້ານເທິງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” (20:1-2).

ປັສຽຣ໌ Pashur ໃນພາສາເຮັບເຮີແປວ່າ ເອກກະຣາດ Freedom ດ້ວຍເຫດນີ້ເຢເຣມີຢາເວົ້າຕໍ່ທ່ານວ່າ, “ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງທ່ານວ່າປັສຽຣ໌ ແຕ່ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ຜູ້ຍ້ານກົວຄວາມວຸ້ນວາຍໃນທຸກໆບ່ອນ” (ຂໍ້ 3).

ເພາະວ່າໃນອະນາຄົດອັນໃກ້ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ວິບັດເກີດແກ່ລາວເພາະການກະທຳຂອງລາວຕໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະ
ເຈົ້າ “ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າກັບມິດສະຫາຍຂອງເຈົ້າຍ້ານກົວຄວາມ ເຈົ້າຈະເຫັນເຂົາທັງຫມົດຕາຍ
ດ້ວຍດາບຂອງສັດຕູ ເຮົາຈະມອບຊາວຢູດາທັງປວງຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງກະສັດບາບິໂລນ ແລະຄົນອື່ນໆກໍ
ຈະຖືກຂ້າຕາຍ ເຮົາຈະໃຫ້ສັດຕູຂອງເຂົາບຸ້ນເອົາຊັບສົມບັດອັນມີຄ່າຂອງກະສັດຢູດາ ແລະທຸກໆສິ່ງກໍຈະ
ຖືກນຳໄປຍັງເມືອງບາບິໂລນ ສຳລັບເຈົ້າກັບຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ ຈະຖືກຈັບໄປຍັງບາບິໂລນເຫມືອນກັນ ເຈົ້າ
ຈະຕາຍແລະຖືກຝັງໄວ້ນຳມິດສະຫາຍຜູ້ເຈົ້າເວົ້າຕົວະເຂົານັ້ນ” (ຂໍ້ 4-6).

ຈາກຂໍ້ 7-18 ແມ່ນຄຳລຳພິງລຳພັນ ຄວາມຈົ່ມທຸກຈົ່ມຍາກຂອງເຢເຣມີຢາຄິດວ່າພຣະເຈົ້າປະຖິ້ມເພິ່ນແລະ
ເພິ່ນກໍຄິດເຊົາປະກາດພຣະນາມພຣະເຈົ້າ, ໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນຈົ່ມນັ້ນມີສິ່ງນຶ່ງເກີດຂຶ້ນກັບເພິ່ນໆຈຶ່ງເວົ້າວ່າ
“ຂ້າພຣະອົງເຫມືອນໄຟໄຫມ້ອັດຢູ່ໃນກະດູກຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະຂ້າພຣະອົງກໍອ່ອນເບັ້ງທີ່ຕ້ອງອັດມັນໄວ້
ແລະຂ້າພຣະອົງກໍອັດໄວ້ບໍ່ໄຫວ” (ຂໍ້ 9). ແປວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສຸຖິດຢູ່ນຳເພິ່ນ ແລ້ວເພິ່ນປະກາດຕໍ່ໄປ.

ເຂົາຟ້ອງເຢເຣມີຢາ 26:1-15

ຕໍ່ມາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງໃຫ້ເພິ່ນປະກາດທີ່ເດີນພຣະວິຫານມີເນື້ອໃນວ່າ ໃຫ້ທຸກຄົນເຊື່ອຟ້ອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ ຫາກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟ້ອງພຣະວິຫານທີ່ເຂົາມາຂາບໄຫວ້ກໍຈະຖືກທຳລາຍ ດ້ວຍເຫດນີ້ພວກເຂົາຈຶ່ງຈັບເພິ່ນ
ແລະຟ້ອງໄປເຖິງພວກເຈົ້ານາຍທີ່ພະຣາຊວັງ ແລ້ວພວກເຈົ້ານາຍເຫລົ່ານັ້ນກໍລົງມາຕັດສິນຄວາມ. ພວກ
ປະໂຣຫິດກັບພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມແຈ້ງຕໍ່ພວກເຈົ້ານາຍໃຫ້ຂ້າເຢເຣມີຢາຖິ້ມເສັງ (ຂໍ້ 11).

ຂໍ້ 12 ເຢເຣມີຢາເວົ້າກັບພວກເຈົ້ານາຍດ້ວຍພຣະເຈົ້າຊົງບອກໃຫ້ມາ **ທຳນວາຍເຮືອງພຣະວິຫານ ຫລື ມາ
ກ່າວໂທດການກະທຳຂອງຄົນບໍ່ເຊື່ອຟ້ອງ** ແທນທີ່ຈະເວົ້າວ່າກ່າວໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ. (ໃຫ້ຄຣູແປງຄຳເວົ້ານີ້
ແທ້ໆ)

ຂໍ້ 16 ພວກເຈົ້ານາຍບໍ່ເຫັນວ່າເພິ່ນຜິດແຕ່ປະການໃດ ເພາະເພິ່ນກ່າວໃນນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 13

ສຸດຍອດຄວາມຈິງຮັກພັກດີ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ດານີເອນ 3
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:	ດານີເອນ 1-3
ແນວຄວາມຄິດຫລັກ	ໃຫ້ຮຽນເອົາແບບຢ່າງຈິງຮັກພັກດີຂອງຊາຍໜຸ່ມທັງສາມ
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ສ່ຽງຢ່າງຄຸ້ມຄຳດ້ວຍຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າມີຜົນຫຍັງ?
ຈຸບສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອຮຽນຮູ້ຈາກຊີວິດຂອງ ຊັດຣາເກ, ມິຊາກ ແລະອາເບດເນໂກ.

ຄຳນຳ

ພຣະເຈົ້າປະປ່ອຍໃຫ້ເນບູກາເນັດຊາກະສັດຂອງກູບາບີໂລນເຂົ້າຍົດຄອງເຢຣູຊາເລັມຕາມຄຳທຳນວາຍຂອງເຢເຣມີຍາ. ໃນເວລາເນບູກາເນັດຊາເຂົ້າຍົດຄອງນັ້ນເພິ່ນໄດ້ເອົາຂອງສັກສິດຫລາຍຢ່າງອອກຈາກກູບາບີໂລນໄປໄວ້ໃນຄັງຂອງເພິ່ນ ຈາກນັ້ນເພິ່ນກໍໄດ້ສ້າງພຣະຂັ້ນດ້ວຍຄຳແລະສິ່ງໄພ່ພົນທັງໝົດຮວມທັງຂ້າທາດໃຫ້ຂາບໄຫວ້ພຣະຄຳທີ່ເພິ່ນສ້າງຂຶ້ນນັ້ນ.

ຄັດເລືອກ ແລະ ສ້າງການ: (ດານີເອນ 1:1-3:1-7)

ເມື່ອກະສັດເນບູກາເນັດຊາບຸກເຂົ້າໂຈມຕີແລະຍົດຄອງເຢຣູຊາເລັມເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ເພິ່ນໄດ້ເອົາສິ່ງຂອງຫລາຍຢ່າງຈາກພຣະວິຫານເຢຣູຊາເລັມໄປເກັບມ້ຽນໃນຄັງຂອງເພິ່ນ ພ້ອມທັງຈັບພວກຊະເລີງໄປຍັງກູບາບີໂລນເພື່ອເປັນຄົນໃຊ້ອີກ ພວກທີ່ຈະເອົາໄປສອນໃຫ້ເປັນຂ້າທາດທີ່ກູບາບີໂລນນັ້ນມີຄຸນສົມບັດດັ່ງນີ້;

“ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງໃຫ້ຫົວຫນ້າຂັ້ນທີ່ເລືອກເອົາພວກຊະເລີຍອິສຣາເອນທີ່ເປັນຄົນໜຸ່ມບາງຄົນຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍພຣະວົງແລະເຊື້ອສາຍເຈົ້ານາຍ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ສະຖາຖາມ ມີສຸຂະພາບສົມບູນ ມີຄວາມສລາດ ໄດ້ຮັບການຝຶກຫັດເປັນຢ່າງດີ ແລະມີປັນຍາສັງມແຫລມ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄຸນສົມບັດເຂົ້າຮັບໃຊ້ໃນພຣະຣາຊສຳນັກ ອັສເປນັສຈະເປັນຜູ້ສອນໃຫ້ພວກເຂົາອ່ານ ແລະຂຽນພາສາບາບີໂລນໄດ້” (ດານີເອນ 1:3-4). ຮວມແລ້ວມີຄຸນສົມບັດແປດຢ່າງ ເພື່ອຈະສອນເຂົາມີຄຸນນະພາບຮັບໃຊ້ໃນພຣະຣາຊວັງ.

ເມື່ອນັ້ນເນບູກາເນັດຊາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ມີຜູ້ດູແລຄຸມໃຫ້ຊະເລີຍທີ່ຖືກເລືອກໃຫ້ເຂົ້າກິນອາຫານຢ່າງດຽວກັນກັບພຣະອົງ ເພື່ອເຂົາຈະເປັນຜູ້ທີ່ເໝາະສົມໃນການຮັບໃຊ້ພຣະຣາຊວັງ *“ພຣະຣາຊາຊົງສ້າງໃຫ້ນຳອາຫານ*

ແລະເຫລົ່າອະນຸນ ທີ່ພຣະອົງຊົງສເວີຍມາໃຫ້ພວກເຂົາກິນດື່ມທຸກມື້ ໃຫ້ລ້ຽງດູເຂົາຢູ່ເປັນເວລາສາມປີ ແລ້ວ ພວກເຂົາຈຶ່ງຈະຖືກນຳເຂົ້າເຝົ້າພຣະຣາຊາ” (1:4).

ພວກຊາຍໜຸ່ມບໍ່ຍອມເຮັດຜິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍເຂົ້າປາອາຫານຢ່າງດີ ຈຶ່ງຂໍວົງວອນກິນແຕ່ນ້ຳກັບຜັກ “ຂໍທ່ານ ຈຶ່ງທົດລອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຈັກສິບມື້ ຂໍໃຫ້ເຂົານຳຜັກມາໃຫ້ເຮົາກິນ ແລະນ້ຳມາໃຫ້ເຮົາດື່ມ ແລ້ວໃຫ້ທ່ານ ສັງເກດເບິ່ງພວກເຮົາກັບຄືນໜຸ່ມທີ່ກິນອາຫານຂອງພຣະຣາຊາ ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງຕັດສິນໃຈຕາມທີ່ເຫັນສົມ ຄວນ” (1:12). ໃນພຣະທັມຄັ້ມພິໄໝ່ມານຊາຕານທົດລອງພຣະເຢຊູໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຖືສິນອິດອາຫານສີ່ ສິບວັນສີ່ສິບຄືນນັ້ນມານໄດ້ມາທົດລອງພຣະອົງໃນຂະນະທີ່ມີຄວາມຫິວ ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ “ມີຄຳຂຽນ ໃນພຣະຄັ້ມພິວ່າ ມະນຸດຈະບໍ່ລ້ຽງຊີວິດດ້ວຍອາຫານສິ່ງດຽວ ແຕ່ລ້ຽງດ້ວຍພຣະທັມທຸກຂໍ້ທີ່ອອກມາຈາກ ພຣະໂອດຂອງພຣະເຈົ້າ” (ມັດທາຍ 4:4).

ຊັດຣາເກ, ເມຊາກ ແລະອາເບດເນໂກ ຖືກຟ້ອງ: (ດານີເອນ 3:8-23)

ເນບູກາເນັດຊາມີຄວາມຄິດສ້າງພະດ້ວຍທອງຄຳແລ້ວອອກກົດໝາຍໃຫ້ຄົນຂາບໄຫວ້ພຣະທີ່ສ້າງນັ້ນ “ໂຄ ສິກຜູ້ນຶ່ງໄດ້ປະກາດດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ, “ຄົນທຸກໆປະເທດ ທຸກໆເຊື້ອຊາດແລະພາສາຕໍ່ໄປນີ້ພວກທ່ານຈະ ໄດ້ຍິນສຽງເປົ່າແກຕິດຕາມດ້ວຍສຽງປີ່ ສຽງພິນ ສຽງກະຈັບປີ່ ແລະສຽງແຄນ ແລ້ວຈະມີສຽງດົນຕີອື່ນໆດັງ ຂຶ້ນ ພໍໄດ້ຍິນສຽງດົນຕີໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຂາບໄຫວ້ຮູບຄຳທີ່ກະສັດເນບູກາເນສຊາຊົງສ້າງຂຶ້ນ ຜູ້ໃດບໍ່ຂາບ ໄຫວ້ຈະຖືກໂຍນເຂົາໄປໃນເຕົາໄຟທັນທີ” (ຂໍ້ 4-6). ຊາຍໜຸ່ມ ຊັດຣາເກ, ເມຊາກ ແລະອາເບດເນໂກ ຜູ້ຈົງຮັກ ພັກດີຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຍອມຂາບໄຫວ້ພະນັ້ນ, ດ້ວຍເຫດນີ້ເຂົາຈຶ່ງໄປຟ້ອງຕໍ່ເນບູກາເນັດຊາ ຂໍ້ 8-13 ແລ້ວເນບູກາເນັດຊາຈຶ່ງສັ່ງມັດຊາຍໜຸ່ມທັງສາມແລ້ວ ໂຍນຖິ້ມລົງກອງໄຟ (ຂໍ້ 14-23).

ເນບູກາເນັດຊາສັ່ງບໍ່ໃຫ້ໝິ່ນປະໝາດພຣະເຈົ້າ: (ດານີເອນ 3:24-30)

1. ເຂົາໂຍນ ຊັດຣາເກ, ເມຊາກ ແລະ ອາເບດເນໂກ ມັງຫວັງເຮັດໃຫ້ຜູ້ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າໃຫ້ຕາຍຢ່າງເວດ ທະນາ ແຕ່ເທວະດາຂອງພຣະເຈົ້າມາຊ່ອຍໄວ້ ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເຫັນສີ່ຄົນຢ່າງໃນກອງໄຟປາສຈາກອັນຕະ ລາຍ.
2. ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອອັນແຮງກ້າຂອງຊາຍໜຸ່ມທັງສາມ ພ້ອມດ້ວຍການຊ່ອຍເຫລືອຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເນບູກາເນັດຊາຍອມຮັບວ່າພຣະເຈົ້າຂອງຊາຍໜຸ່ມທັງສາມນັ້ນມີອຳນາດແທ້ໆ ຈຶ່ງອອກປະກາດບໍ່ໃຫ້ຜູ້ ໃດໝິ່ນປະໝາດພຣະເຈົ້າຂອງຊາຍໜຸ່ມທັງສາມ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 14

ສຽງທີ່ສຸດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ເອັສເທີ 4:1-16
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ເອັສເທີ 1-8
ແນວຄວາມຄິດຫລັກ	ນາງເອັສເທີສຽງຊີວິດເພື່ອຊ່ອຍຜູ້ອື່ນໃຫ້ພົ້ນຈາກການຖືກຂ້າ.
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ມັນຄຸ້ມຄ່າບໍ່ທີ່ຈະສະລະຊີວິດຕົນເອງເພື່ອຊ່ອຍຜູ້ອື່ນໃຫ້ພົ້ນ?
ຈຸບສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອຮຽນເອົາແບບຢ່າງຂອງນາງເອັສເທີໃນການຊ່ອຍຜູ້ອື່ນ.

ຄຳແນະນຳ

1. ອ້ອນວອນແລະອ່ານເອັສເທີ ບົດ 1 ເຖິງບົດ 4 ກ່ອນສອນ.
2. ອ່ານບົດຮຽນ ແລະ ບົດສອນກ່ອນສອນ.
3. ຂຽນຊື່ຄົນສຳຄັນໃນເລື່ອງລົງກະດານເວລາສອນ. 1. ກະສັດເຊເຊັດ. 2. ຣາຊິນີ ວາຊະຕີ. 3. ເອັສເທີ.
4. ນາຍຍົກຮາມານ. 5. ທ່ານມໍເດກາຍ.

ກະສັດເຊເຊັດເມົາອຳນາດ: (ເອັສເທີ 1:1-2:23)

1. ກະສັດເຊເຊັດຈັດງານລ້ຽງເຈັດມື້ເຈັດຄືນເພື່ອສະແດງຄວາມຮັ່ງມີ (1:4-5)
2. ກະສັດເຊເຊັດສັ່ງໃຫ້ຣາຊິນີ ວາຊະຕີມາສະແດງຄວາມງາມໃນວັນຖ້ວນເຈັດຂອງງານລ້ຽງ (1:8-10).
3. ຣາຊິນີວາຊະຕີປະຕິເສດ ແລະກະສັດຂໍຄຳເຫັນກັບພວກຊຸນນາງ (1:11-15)
4. ຄຳເຫັນຂອງພວກຊຸນນາງ (1:16-20).
5. ກະສັດເຊເຊັດເຫັນພ້ອມກັບຄຳເຫັນຂອງພວກຊຸນນາງ (1:21-22).
6. ຈຶ່ງເລືອກເອັສເທີເປັນຣາຊິນີຜູ້ໃໝ່ (ບົດ 2)

ຮາມານວາງແຜນຂ້າລ້າງຊາດຍິວ: (ເອັສເທີ 3:1-15)

1. ທ່ານຮາມານຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນນາຍຍົກ ພ້ອມທັງສັ່ງໃຫ້ທຸກຄົນກື້ມຂາບລາວ (3:1-2).

2. ທ່ານມໍເດກາຍຂຸນນາງອີກຜູ້ນຶ່ງບໍ່ຍອມກັມຂາບໄຫວ້ ເພາະລາວເປັນຄົນຍິວ (3:4).
3. ທ່ານນາຍຍົກຮາມານໃຈຮ້າຍຈຶ່ງວາງລົງໂທດທ່ານມໍເດກາຍ ໂດຍຂ້າພວກຍິວທັງໝົດ (3:5-6).
4. ແຜນການຂອງຮາມານແມ່ນໃຊ້ອໍານາດກະສັດເພື່ອກໍາຈັດຊາດຍິວ (3:7-23).

ສັດຊື່ຈຶ່ງກ້າຫານ: (ເອັສເທີ 4:1-17)

1. ທ່ານມໍເດກາຍແລະພວກຍິວສະແດງຄວາມເປັນທຸກແບບຊາວຕາເວັນອອກກາງ (4:1-3).
2. ທ່ານມໍເດກາຍຂໍຮ້ອງໃຫ້ເອັສເທີຊ່ອຍຂໍຮ້ອງກະສັດເຊເຊັດ (4:4-14). **ໝາຍເຫດ:** ໃນຂໍ້ 14 ກ່າວວ່າ “ໃນເວລາຍ່າງນີ້ຖ້າເຈົ້າມີດຽງບູຢູ່” ແປວ່າຖ້າເຈົ້າບໍ່ເວົ້າຫຍັງ ຫລືເຮັດອັນໃດອັນນຶ່ງ ຫລືເວົ້າໄດ້ວ່າເຖິງຍາມເຈົ້າເວົ້າແລ້ວ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມາເປັນຣາຊິນີ ກໍເພາະເຫດການນີ້ແຫລະ.
3. ຣາຊິນີເອັສເທີຂໍໃຫ້ທ່ານມໍເດກາຍແລະຍິວທັງໝົດເຮັດພາກສ່ວນທີ່ເຂົາເຮັດໄດ້ ຄືການໂຫວ້ອນສາມມ້າສາມຄົນ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ກິນແລະດື່ມ ແປວ່າເອົາພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ເພິ່ງໃນຍາມເຊັ່ນນີ້. (4:15-16ກ).
4. ຄໍາສັນຍາຂອງຣາຊິນີ ເອັສເທີ (4:17ຂ).

ຄໍາຖາມ

1. ເອັສເທີແມ່ນໃຜໃນອະດີດ?
2. ລາວກາຍເປັນຣາຊິນີໄດ້ແນວໃດ?
4. ເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງສູງຊີວິດຕົນເອງ?
5. ກ່ອນລາວຈະພົບກະສັດດ້ວຍຄວາມສູງອັນສູງສຸດລາວໄດ້ຂໍໃຫ້ຊາດຍິວເຮັດຫຍັງ?
6. ທ່ານໄດ້ຮຽນຫຍັງຈາກຊີວິດຂອງເອັສເທີ?

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 15

ເພື່ອປະຊາຊົນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ເນເຫມີຢາ 2:1-5; 5:1-13

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ເນເຫມີຢາ 1--5

ແນວຄວາມຄິດຫລັກ

ເນເຫມີຢາຄືນສ້າງກຳແພງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຂຶ້ນໃໝ່

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:

ເມື່ອມີບາງຢ່າງຕ້ອງສຳເລັດພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາເຮັດແນວໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເນເຫມີຢາເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ເພິ່ນເຮັດສິ່ງສຳຄັນນີ້.

ຄຳນຳ

ຜູ້ບັນທຶກພຣະທັມເນເຫມີຢາແມ່ນທ່ານເອັສຣາ ແຕ່ໄດ້ບັນທຶກເຮືອງຂອງເນເຫມີຢາ ໃນປີກ່ອນ ຄສ 430-420. ເອັສຣາແລະ ເນເຫມີຢາ ມີພາຣະໃຈໃນການສ້າງເຢຣູຊາເລັມຂຶ້ນໃໝ່. ໃນການບັນທຶກຂອງເອັສຣາຍັງບອກວ່າທ່ານເນເຫມີຢາໄດ້ເສັຽສະລະຕຳແໜ່ງເຈົ້າເມືອງທີ່ບາບີໂລນໃນສັມຍທິສອງຂອງເພິ່ນ (5:14). ເພິ່ນໄດ້ຍອມສະລະຕຳແໜ່ງເພື່ອເຫັນແກ່ປະຊາຊົນແລະບ້ານເມືອງຂອງເພິ່ນ.

ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ **ເນເຫມີຢາ 2:1-2 ເສົ້າສລິດໃຈ**

1. ເລົ່າປະຫວັດຫຍໍ້ຂອງເນເຫມີຢາ ໂດຍໃຊ້ຄຳນຳຂ້າງເທິງ.
2. ເລົ່າເຮືອງພື້ນອງຍິວເດີນທາງຈາກເຢຣູຊາເລັມມາຢາມແລະເລົ່າຂ່າວເຮືອງກຳແພງເຢຣູຊາເລັມ ບົດ 1:1-3
3. ເລົ່າເຮືອງເນເຫມີຢາເຂົ້າເຝົ້າອ້ອນວອນໂດຍບໍ່ກິນເຂົ້າກິນນ້ຳ 1: 4-11
4. ກະສັດອາກຕາເຊເຊັດເຫັນອາການໂສກເສົ້າຂອງເນເຫມີຢາ 2:1-2

ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ **ເນເຫມີຢາ 2:3-5 ກ້າທີ່ຈະເວົ້າຄວາມຈິງ**

1. ເຊີນນັກຮຽນສັງເກດ 2:1 ຄຳວ່າ (ຕໍ່ມາມີຫນຶ່ງ ເມື່ອເດືອນທີ່ສີ່ຜ່ານພື້ນໄປແລ້ວ) ແປວ່າເນເຫມີຢາໄດ້ທົນຕໍ່ຄວາມທຸກໃຈແລະເຝົ້າອ້ອນວອນເປັນເວລາສີ່ເດືອນ.
2. ເນເຫມີຢາສູ່ງຊີວິດຕັດສິນໃຈເວົ້ານຳກະສັດ ເພາະການເວົ້າຜິດໃຈກະສັດມີໂທດເຖິງຕາຍ.
3. ພຣະເຈົ້າຊົງນຳໃຫ້ເນເຫມີຢາໃຫ້ມີວິທີການເວົ້າໂດຍອ້າງເຖິງບ່ອນຝັງສິບຂອງບັນພະບຸຣຸດຍັງເພພັງ ຢາກໄປສ້ອມແປງ. ກະສັດເຫັນພ້ອມເພາະວ່າຊາວຕາເວັນອອກກາງນັບຖືບັນພະບຸຣຸດ.

ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ເນເຫມີຢາ 5:1-5 ຮ້າຍກວ່າເກົ່າ

1. ຜົນດີແມ່ນເນເຫມີຢາໄດ້ຮັບອໍານາດຈາກກະສັດເພື່ອໃຫ້ພວກເຈົ້າເມືອງເຈົ້າແຂວງຊ່ອຍເພີ່ນຕັດໄມ້ຈາກປ່າໄມ້ຂອງກະສັດມາຊ່ອຍເນເຫມີຢາ.
2. ຜົນຮ້າຍແມ່ນສ້າງກໍາແພງດ້ວຍຄວາມລໍາບາກຍ້ອນພວກສັດຮູ (ອ່ານ 3:16-17)
3. ຮ້າຍໄປກວ່ານັ້ນແມ່ນຍິວຂີ້ເຫັງຍິວ ເຫັນຈາກການຈີ່ມຂອງເຂົາ 5:1-5

ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ເນເຫມີຢາ 5:6-13 ຕອບດ້ວຍຄວາມຊອບທັມ

1. ເນເຫມີຢາກ່າວປະນາມ ພວກຜູ້ນໍາແລະບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງປະຊາຊົນ ຂີ້ເຫັງກັນເອງ (ຂໍ້ 6-7)
2. ຍິວຕ້ອງຊ່ອຍຍິວ ໂດຍໄຖ່ (ຊີ້) ຜູ້ທີ່ເປັນຂ້າທາດໃນບາບີໂລນໃຫ້ຄືນບ້ານ (ຂໍ້ 8)
3. ເນເຫມີຢາໃຫ້ເຂົາສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ກັນແລະກັນໂດຍການຍົກໜີ້ໃຫ້ກັນແລະກັນ (ຂໍ້ 11)
4. ພວກຜູ້ນໍາແລະບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງປະຊາຊົນເຫັນພ້ອມກັບຄໍາສເນີຂອງເນເຫມີຢາ ໂດຍຍອມຍົກໜີ້ໃຫ້ກັນແລະກັນ (ຂໍ້ 12)

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌